75STE JAARGANG NO. 9730 WOENSDAG 29 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen · Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 · Telefoon: Redactie: 23858. · Advertenties: 23550 · Abonnementen en Bezorging: 24399 · Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

STATEN IN NACHTWERK NIET DOOR AGENDA

GEWIJZIGDE arbeidsregeling na urenlange debatten aangenomen

Motie over uitzetting-DE WIT hing als een dreiging boven de vergadering

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen hadden nachtwerk nodig om een gedeelte van de agenda van 12 punten of te werken, die zij gisteravond ter behandeling kregen voorgezet. Tot hedenmorgen kwart over vier bleven zij lustig doorbabbelen over de mérites van de Arbeidsregeling en er gingen uren mee heen alvorens de geachte afgevaardigden elkaar de betekenis en draagwijdte van een aantal artikelen van deze regeling hadden diets gemaakt. Zo kon zelfs de motie van de heer Bikker betreffende de uitzetting van de journalist de Wit niet meer in behandeling genomen worden, en moest voorzitter Isa de heren verzoeken zich hedenmorgen 10 uur weer naar het Statengebouw te begeven teneinde zich met deze motie te occuperen en het verdere gedeelte van de agenda af te handelen.

Zware vuurproef voor minister CIRO KROON

De vergadering van hedennacht betekende voor minister Kroon een debuut, dat niet van moeilijkheden gespeend was. De minister stond gedurende enkele uren onder een spervuur van vragen en hij was vanwege de ingewikkeldheid van de materie dikwijls genoodzaakt eerder gedane uitspraken of afgelegde verklaringen min of meer te herroepen, dan wel door duidelijkere te vervangen. Het maakte de indruk dat de gewijzigde Arbeidsregeling 1952, zelfs nu deze is aangenomen, nog wel eens tot discussies aanleiding zal geven. Dat hebben de uitvoerige en vaak ontmoedigende debatten hedennacht voldoende bewezen.

De vergadering was op mevr. v.d. Linden-Helmyr na compleet. De N.V.P.-leden Gomez, en Dip, die een politieke vergadering bijwoonden in Otrabanda, verschenen tegen het middernachtelijk uur ter vergadering. De regering was au grand complet tegenwoordig.

De geloofsbrieven van de heer De Cuba (AVP) werden door een commissie van onderzoek der geloofsbrieven, bestaande uit de heren Braam, Voges en Lopes, goedgekeurd.

Nadat een drietal adviezen van commissies waren overgenomen, diende de heer Bikker een motie in van de volgende inhoud:

De Staten van de Nederlandse Antillen bijeen in openbare vergadering van dinsdag 28 januari 1958;

Overwegende, dat zij het gewenst achten zich als volksvertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen uit te spreken omtrent de tegen A. de Wit, Hoofdredacteur van de Beurs- en Nieuwsberichten, bevolen uitzetting;

Overwegende dat vooropgesteld dient te worden dat deze uitzetting tot de autonome bevoegdheden van de Nederlands-Antilliaanse Regering behoort en dat iedere poging om dit recht te beknotten of om de bevolen uitzetting tegen te gaan door de bevolking van de Nederlandse Antillen beschouwd zal worden als een aantasting van de autonome rechten van ons land en schending van het Statuut;

Overwegende dat betrokkene ingevolge het uitzettingsbevel reeds op de 22ste januari 1957 de Nederlandse Antillen had moeten verlaten, doch dat zulks niet is geschied;

Overwegende dat op het door betrokkene ingediende beroepsschrift nog steeds niet is beslist, waardoor onder de bevolking van de Nederlandse Antillen grote onrust heerst, mede als gevolg van de herhaalde moeilijkheden welke reeds vroeger zijn gerezen t.a.v. de omvang en betekenis van de autonomie;

Gelezen de uitvoerige uiteenzetting van de Minister van Justitie terzake deze kwestie gedaan in diens brief aan de Voorzitter van dit College dd. 31 mei 1957 No. S-75055

BESLUITEN:

1) Te verklaren dat zij zich volkomen kunnen verenigen met de tegen A. de Wit, voornoemd, bevolen uitzetting;

2) Bij de Regering aan te dringen op een zo spoedig mogelijke beslissing op het hangende beroepschrift van betrokkene.

Deze motie ter kennis te brengen van de Regering van de Nederlandse Antillen, de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden.

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer Bikker lichtte zijn motie toe met te zeggen, dat deze weinig toelichting behoefde. De Staten, aldus spreker, moeten namens de bevolking in deze zaak een uitspraak doen. Hij zeide te hopen, dat alle rechtgeaarde Antillianen zich door het schrijven van „Beurs- en Nieuwsberichten" beledigd zullen voelen, en dat de Staten zijn motie zullen steunen.

Toen de voorzitter de motie wilde doen behandelen, deed de heer Debrot het voorstel de behandeling naar het einde van de vergadering te verschuiven. De heer Abbad verklaarde zich met dit voorstel ákkoord en verzocht om een onbeperkte spreektijd. De heer v.d. Hoeven wilde de behandeling van de motie in een volgende vergadering doen plaats vinden. Tenslotte stelde de heer Braam voor de motie na punt 6 van de agenda in behandeling te nemen.

Alle drie voorstellen werden in stemming gebracht, waarbij die van v.d. Hoeven en Debrot respectievelijk met 12-6 en 11-6 stemmen sneuvelden, en dat van de heer Braam met 12—5 stemmen werd aangenomen.

Veiligheidsverordening

De heer Geerman zeide te hopen, dat de ontwerp-landsverordening, houdende bepalingen tot beveiliging van de arbeid in ondernemingen, wanneer deze is aangenomen, spoedig in het Publikatieblad zal verschijnen. Ook drong hij aan op een herziening van het Veiligheidsbesluit.

De heer Debrot vroeg of de contrôle op de naleving van de verordening wel voldoende zal kunnen zijn. Ook wilde hij weten, hoe de verhouding in deze is tussen de Arbeidsinspectie en de Politie, welke laatste instantie ook contrôle op de veiligheid (bv. in geval van brand) uitoefent.

De heer Braam juichte de verordening toe. Ook hij vroeg of de contrôle wel voldoende was. Hij deed de suggestie Antillianen naar het buitenland uit te sturen om zich te oriënteren op het gebied van de veiligheid in de bedrijven.

Minister Kroon zegde toe de verordening na aanneming zo spoedig mogelijk in het Publikatieblad te doen opnemen. Het Veiligheidsbesluit zal herzien worden. Het contrôle-apparaat zal, indien nodig, worden uitgebreid. Reeds werd een ambtenaar voor het maken van een studie ter zake uitgezonden. De politie heeft een taak in deze, voortvloeiende uit haar taak tot handhaving van de openbare orde.

Een amendement v.d. Hoeven werd daarna overgenomen, waarna de vergadering zich met het gehele ontwerp akkoord verklaarde.

Geneeskundige behandeling en/of verpleging landsdienaren

Naar aanleiding van het aan de orde komen van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 18de maart 1946, houdende voorzieningen inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging van landsdienaren, ontspon zich een levendige discusssie.

De heer Voges diende een amendement in van de volgende inhoud:

„Artikel 1 wordt gelezen:

„Artikel 1.

De Landsverordening van de 18de maart 1946, houdende voorziening inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging van landsdienaren (P.B. 1946, no. 36), zoals gewijzigd, wordt nader gewijzigd als volgt:

I. Artikel 2 wordt gelezen:

1. Aan de landsdienaren die, terzake van geneeskundige behandeling en/of verpleging in onvermijdelijke uitgaven zijn vervallen kan, voorzover die uitgaven werden gedaan ten behoeve van:

a. de landsdienaren zelf;

b. de echtgenote en de wettige of gewettigde minderjarige kinderen en de minderjarige stiefkinderen van de gehuwd of gehuwd geweest zijnde mannelijke landsdienaren, die geheel of hoofdzakelijk te hunnen laste komen;

c. de wettige of gewettigde minderjarige kinderen en minderjarige stiefkinderen van de gehuwd geweest zijnde en niet hertrouwde vrouwelijke landsdienaren, die geheel of hoofdzakelijk te hunnen laste komen,

en voorzover die uitgaven, binnen een tijdsverloop van drie achtereenvolgende maanden — gerekend van de door de landsdienaar daartoe aan te geven dag — meer hebben bedragen dan vijf procent van het over dat tijdvak genoten inkomen, in die uitgaven een tegemoetkoming worden verleend:

1o. indien geen onvermijdelijke overtochtskosten zijn gemaakt, ten bedrage van 75% van de meerdere uitgaven;

2o. indien onvermijdelijke overtochtskosten zijn gemaakt, ten bedrage van 75% van de meerdere uitgaven, deze laatste verminderd met de onvermijdelijke overtochtskosten.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt aan landsdienaren, die gedurende het in dat lid aangegeven tijdvak in onvermijdelijke overtochtskosten zijn vervallen, daarin een tegemoetkoming verleend ten bedrage van 100%.

3. De totale tegemoetkoming te verlenen krachtens het eerste en tweede lid van dit artikel mag nimmer meer bedragen dan het totaal der meerdere uitgaven.

4. Bij de vaststelling der tegemoetkoming blijven buiten beschouwing de uitgaven voor geneesmiddelen en utensiliën, welke niet direct verband houden met de ziekte(n), welke de in lid 1 bedoelde uitgaven onvermijdelijk maakte(n).

5. Geen tegemoetkoming wordt verleend in uitgaven voor geneeskundige behandeling en/of verpleging,

(Vervolg naar pag. 2)

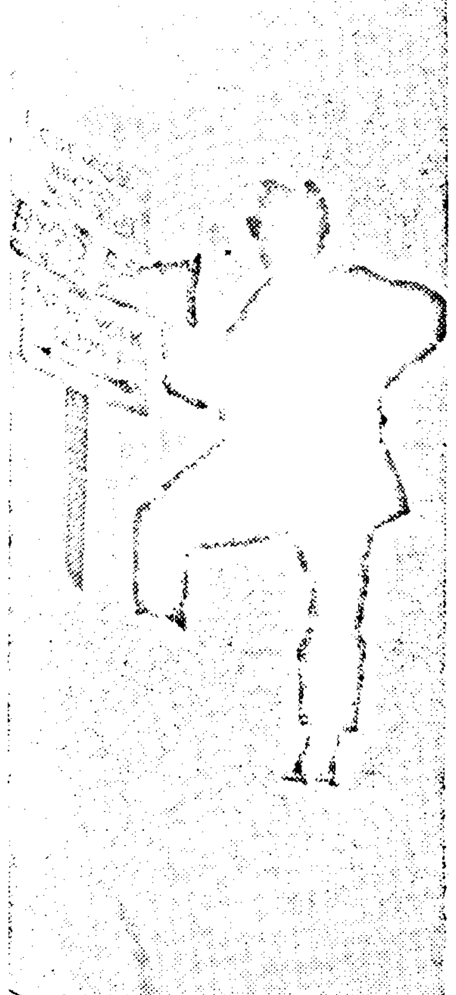
Gebed voor politici

Vaticaanstad. — Paus Pius heeft een gebed gemaakt, dat speciaal is bedoeld voor R. K. parlementsleden en politici. In dit gebed wordt God om bijstand gevraagd om onpartijdig en loyaal tegenover het volk, dat zij vertegenwoordigen, te zijn.

Aan dit gebed is een bepaalde aflaat verbonden, telkens als het wordt gebeden in de "voorgeschreven geestesgesteltenis", aldus de "Osservatore Romano".

In het gebed vragen de parlementsleden en politici God hun plichtsbesef, objectiviteit en een gezond realisme te schenken, opdat zij hierdoor duidelijk mogen inzien wat op een gegeven ogenblik het beste is.

"Help ons niet af te dwalen van een gezonde onpartijdigheid en sta ons bij opdat wij zullen werken voor het welzijn van allen, zonder onrechtvaardige voorkeur. Help ons altijd loyaal te zijn tegenover ons volk, vertrouwen te hebben in de principes die wij openlijk belijden en ons verre te houden van alle mogelijke corruptie en laag eigenbelang. Neem van ons alle eerzucht en ongeoorloofde begeerte naar voordeel weg".

Fuchs zet zijn tocht voort over het barre ijsland van de Zuidpool. Volgens de richtingaanwijzer, die de Amerikanen bij de Zuidpool hebben opgesteld, heeft dr Fuchs nog een lange reis voor de boeg.

MINISTER KROON
....zware vuurproef....

Hedenmorgen: beperkte spreektijd

Willemstad. — De Staten zetten zich hedenochtend welgemoed aan de behandeling van de motie-Bikker inzake de uitzetting-De Wit. Besloten werd, dat de leden in de eerste ronde een half uur spreektijd kregen toegemeten en in de tweede een kwartier.

De heer Geerman, die zich voor de motie verklaarde, had (gelukkig) aan vijf minuten genoeg, terwijl de heer Debrot, die zich tegen de motie verklaarde, het in tien minuten afkon. Daarna kwam de heer Da Costa Gomez aan het woord, en bij het afsluiten van dit nummer zag het er naar uit, dat hij van voorzitterswege gestopt zou moeten worden!

Nog een motie op komst!

Willemstad. — Toen gisteravond in de vergadering der Staten een motie-Bikker over de uitzetting van de Wit werd aangekondigd en dit het wetgevende college in rep en roer zette, staken de heren Debrot (KVP) en v.d. Hoeven (C.O.P.) de hoofden bij elkaar en lieten de tekst van een door hen ingediende motie circuleren, die de uitzetting van een andere zijde benaderde. Zij zal heden in behandeling genomen worden.

De tekst van deze motie luidt als volgt:

De Staten van de Nederlandse Antillen, in openbare vergadering bijeen op de 28ste januari 1958,

Overwegende, dat het wenselijk is voor de drie Rijksdelen een uniforme regeling te treffen t.a.v. de uitzetting van Nederlanders in dien zin, dat uitzetting van Rijksgenoten slechts mogelijk zal zijn op gronden, bij Landsverordening omschreven en bij rechterlijk vonnis, besluiten:

De Regering te verzoeken op korte termijn het initiatief te nemen teneinde in onderling overleg met de Regeringen van Nederland en Suriname te geraken tot een uniforme regeling in de drie Rijksdelen t.a.v. de uitzetting van personen van Nederlandse nationaliteit, met dien verstande, dat uitzetting van Rijksgenoten uit een der Rijksdelen slechts mogelijk is op gronden bij landsverordening omschreven en bij rechterlijk vonnis,

Deze motie ter kennis te brengen van de Regering van de Nederlandse Antillen, de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, de Nederlandse Regering, de Regering van Suriname, de Staten-Generaal en de Staten van Suriname,

en gaan over tot de orde van de dag.

Rechter weigert Mr. Hartong ambtseed als wnd. notaris af te nemen

Oranjestad. — Gistermorgen heeft mr A. J. Ph. de Haseth Möller, rechter met standplaats Aruba, geweigerd de ambtseed af te nemen als tijdelijk notaris van mr Frank Hartong, advokaat. De heer Hartong zou tijdelijk het notariaat waarnemen van de heer W. F. Lampe, dat sinds de heer Lampe tot gevolmachtigd minister in den Haag werd benoemd beheerd wordt door mr C. W. J. J. Heufke. Deze tijdelijke waarneming zou plaats vinden voor de tijd dat de heer Heufke met vakantie is.

Deze waarneming was geregeld bij besluit van 27 januari van de tijdelijk gezaghebber en zou gelden van 27 januari tot 10 februari.

De rechter weigerde de eedaflegging af te nemen op grond van het feit, dat hem uit eigen wetenschap bekend is, dat mr Hartong in de maanden december 1957 en januari 1958 niet in acht heeft genomen de eerbied, die in acht heeft genomen de schuldigd is aan de rechterlijke macht. Aangezien deze eerbied ook gevorderd wordt bij de hem te zweren eed, als waarnemend notaris, verklaarde de rechter niet het vertrouwen te hebben, dat hij ook bij de ambtsvervulling als zodanig niet in gebreke zal blijven.

Zoals bekend was de heer Hartong verdediger van de heer Porfirio Croes. Tijdens het proces heeft de heer Hartong zeer felle critiek geleverd op verschillende leden van de rechterlijke macht en in het openbaar naar voren gebracht, van mening te zijn, dat leden van de rechterlijke macht zouden hebben samengespannen tegen zijn client.

Ernstige ongeregeldheden in olie-stad MARACAIBO

V.S. erkennen nieuw bewind in Venezuela

Caracas. — Volgens dinsdag te Caracas ontvangen berichten hebben zich te Maracaibo, de op een na grootste stad van Venezuela, ernstige ongeregeldheden voorgedaan, waardoor de autoriteiten zich genoopt hebben gezien een uitgaansverbod af te kondigen. Betogers hebben auto's in brand gestoken en huizen van aanhangers van de verdreven president Perez Jimenez verwoest. Winkels werden geplunderd.

Amerika heeft besloten het nieuwe bewind in Venezuela te erkennen, zo wordt officieel meegedeeld.

Oud-president Peron is uit Caracas in Ciudad Trujillo aangekomen, waar hij zijn intrek heeft genomen in een groot hotel. Hij heeft verklaard, dat hij na een kort verblijf in Ciudad Trujillo naar Europa zal reizen.

Over de politieke toestand te Caracas schrijft AFP in een overzicht o.a., dat waarnemers te Caracas de ontwikkelingen naar de instelling van een democratisch regime voor Venezuela met grote aandacht volgen. Zij merken op, dat na het einde van een dictatuur, een voorlopige regering altijd met grote moeilijkheden heeft te kampen als zij de democratie wil herstellen en de junta onder leiding van de jonge schout-bij-nacht Wolfgang Larrazábal, ontsnapt daar niet aan, aldus AFP. Thans, zo kort na de val van Jimenez, kan worden vastgesteld, dat de patriottische junta (te onderscheiden van de regeringsjunta), een belangrijke rol speelt. De junta, woordvoerder der Venezolanen, die vanuit Caracas geleid wordt, werd in het geheim georganiseerd en thans ontwaart men met verwondering, dat zij de enige sterke politieke beweging in het land is, met vertakkingen in het gehele land. In de provincies nemen de leiders van de patriotische junta besluiten die hun positie versterken en in sommige gevallen erkennen zij niet de autoriteit van de door de regeringsjunta benoemde gouverneur.

In een maandagavond door de patriotische junta uitgegeven bekendmaking wordt steun toegezegd aan de regeringsjunta, wordt voorts een bestand tussen de politieke partijen geëist en algemene verkiezingen in een nabije toekomst.

In antwoord op deze laatste eis heeft Larrazábal nog dezelfde dag geantwoord, dat de verkiezingen voor een wetgevende vergadering einde 1958 zullen worden gehouden zes maanden later gevolgd door de verkiezing van een president.

Terwijl de regeringsjunta doorgaat met de hervorming van het bestuur van Venezuela, wordt in de pers, die bijna 10 jaar aan een strenge censuur was onderworpen een campagne gevoerd tegen de leiders van het regime Jimenez en tegen degenen, die daarvan profijt hebben getrokken, de kranten publiceren lijsten met namen van mensen die hun medewerking hebben verleend aan de nationale veiligheidspolitie.

L. E. C. wil ontslagen bij LAGO zo soepel mogelijk laten verlopen

Oranjestad. — De Arbeidersraad van Lago (L.E.C.) heeft de navolgende circulaire gezonden naar de Lago arbeiders:

"De maatschappij heeft laten weten dat het nodig blijft om de komende jaren de arbeidsstaf verder te verkleinen, teneinde op die wijze de concurrerende positie van Lago in de olie wereldmarkt te handhaven.

De raad (L.E.C.) heeft voorgesteld om bij het aanwijzen voor ontslag van arbeiders diegenen te laten voorgaan, die zelf de wens te kennen geven te worden ontslagen. Op grond van verschillende redenen is de direktie op dit voorstel niet ingegaan. Om nu in staat te zijn ons standpunt duidelijk te maken en onze argumenten meer kracht bij te zetten, wenst de L.E.C. nu een onderzoek in te stellen onder de arbeiders om te zien, hoeveel arbeiders zelf wensen af te vloeien, indien daartoe gelegenheid bestaat (ontslag op basis van z.g. lay off betekent voor Lago werknemers dat zij genieten van bepaalde voorrechten en vergoedingen, welke overeenstemming met die van degenen wier contrakt geheel wordt beëindigd- red. Amigoe).

Bij dit verzoek om inlichtingen over de plannen van de arbeiders, moet men goed begrijpen dat alle inlichtingen die de LEC door de arbeiders worden verstrekt, als strikt vertrouwelijk zullen worden beschouwd en dat hun namen nimmer zullen worden gebruikt bij onderhandelingen met de direktie.

Ook wordt naar voren gebracht dat men zich op geen enkele wijze verbintenissen maakt door vertrouwelijk mede te delen welke plannen men voor de toekomst heeft. De LEC deed het voorstel aan de direktie om diegenen te laten voorgaan die vrijwillig ontslag wensen, omdat ze van mening is dat er voldoende werknemers zijn — vooral onder de niet-Nederlanders — die vrijwillig ontslag zouden wensen. Voldoende om de noodzakelijke vermindering van de arbeidersstaf uit deze groep te doen plaats vinden. Desondanks zou de maatschappij, aldus is de mening van de LEC, de efficiency in het bedrijf kunnen handhaven. Uw medewerking, (aldus de circulaire), aan dit onderzoek zou ons de gegevens kunnen verstrekken om met succes ons voorstel toe te lichten.

Aan de circulaire is een strookje gehecht waarbij de arbeiders hun plannen kunnen uiteenzetten.

Wij tekenen hierbij aan, dat bij de voortgezette verdere mechanisatie van het Lago bedrijf en de beperking waaraan de produktie gebonden is door de min of meer vaste hoeveelheid grondstof welke in Venezuela voor Aruba beschikbaar is, een afvloeiing van ongeveer 300 werknemers per jaar noodzakelijk maakt in de komende twee of drie jaren. De bedoeling van de LEC is om vooral de buitenlandse arbeiders allereerst in de gelegenheid te stellen op de voor hem meest gunstige wijze het kontrakt te doen beëindigen, zodat het dan niet nodig zou zijn om slechts op grond van de plaatsing bij een bepaalde afdeling over te gaan tot ontslag.

Een moeilijkheid hierbij is vanzelfsprekend dat de opleiding en kennis van de vrijwillig ontslag nemende arbeiders niet altijd zonder meer kan worden vervangen door mogelijk ongeschoolde arbeiders, die in bepaalde sekties van het bedrijf overcompleet worden.

Overigens is al eerder door de Lago uiteengezet, dat men waar mogelijk zoveel mogelijk ontslag zal vermijden en steeds probeert de noodzakelijke vermindering te verkrijgen door het niet vervangen van diegenen die normaal afvloeien, door pensioen en het aflopen en niet vernieuwen van de arbeidscontrakten. Het ziet er niet naar uit, dat er in de nabije toekomst reden zal zijn voor massaal ontslag.

STATEN - VERGADERING . . . .

(Vervolg van pag. 1)

welke het gevolg zijn van eigen schuld of grove nalatigheid.
6. Voor de toepassing van deze landsverordening worden de gehuwde vrouwelijke landsdienaren geacht, zelf in de te hunnen behoeve gemaakte korten als bedoeld in lid 1 te zijn vervallen.
II. Artikel 3 vervalt.".

De heer v.d. Hoeven juichte de gedachte van het ontwerp toe. Doch hij betwijfelde of de uitwerking ervan wel juist was.

De heer Debrot vroeg hoe het staat met de ziekteregeling en wees op de discriminatie t.a.v. de uitkering van duurtetoeslagen aan gehuwde vrouwen.

De heer Braam zeide het onbillijk te vinden, dat de vrouwelijke ambtenaar naar haar huwelijk de dienst moet verlaten.

Min.-president Jonckheer zeide de redaktie van de verordening wel duidelijk te vinden. De ziekteregeling heeft de aandacht der regering, doch er is stagnatie in de tot standkoming van een regeling met de doktoren.

De kwestie van de discriminatie t.a.v de gehuwde vrouwen heeft eveneens de volle aandacht der regering, doch zij heeft rekening te houden met de bezwaren der eilandgebieden.

De door de heer Braam naar voren gebrachte aangelegenheid is pas te regelen na de totstandkoming van het materieel ambtenarenrecht.

Nadat ook minister Booi er nog op gewezen had, dat de incorporatie der duurtetoeslagen grote financiële konsekwenties met zich medebrengt, motiveerde min.-president Jonckheer waarom hij het mandement-Voges niet kon overnemen. Spreker achtte het amendement niet duidelijk geformuleerd. Er is ook een nieuw punt m.b.t. de regeling voor stiefkinderen ingevoegd. Dit gaat te ver. Ook hetgeen m.b.t. de regeling van de overtochtskosten wordt gesuggereerd, kan niet overgenomen worden. Er zal eerst overleg met de eilandsbesturen gepleegd moeten worden. Spreker had nog andere bezwaren.

De heer Debrot vroeg of de regering kan beloven op korte termijn in de geest van het amendement een ontwerp in te dienen. Wanneer, aldus spreker, de regering tenminste amendementen beter leest dan kranten!

De heer Braam schaarde zich in deze achter de KVP-afgevaardigde.

Min. pres. Jonckheer protesteerde tegen uitlatingen van de heren Voges en v.d. Hoeven, als zou men tegen het amendement zijn, omdat het van de oppositie komt. Hij wil wel bekijken in hoeverre aan bepaalde verlangens tegemoet gekomen kan worden.

Het amendement-Voges (met een wijziging van de heer v.d. Hoeven) werd hierna met 11-5 stemmen verworpen. Het ontwerp werd vervolgens in zijn geheel overgenomen.

Een ontwerp over dezelfde materie werd eveneens overgenomen, nadat de heer Debrot de regering verzocht had in twijfelgevallen t.o.v. tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling, de zaak ten gunste van de ambtenaar uit te leggen, en de min.-president daarop geantwoord had, dat hij zich niet kon voorstellen, dat er twijfelgevallen zullen zijn.

Na en korte schorsing van de vergadering kwam het punt Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Arbeidsregeling 1952 aan de orde.

De heer Geerman startte de discussies met een groot aantal brieven in verschillende talen voor te lezen en hield zich daarmede, ondanks de nadering van het middernachtelijk uur, een tijdlang bezig. Het ging over de ontslagen bij de Lago.

Hij stelde de volgende vragen:

1. Behoudt een werknemer, die in de wachtploegstelsel is ingedeeld, zijn volle loon op een wettelijk erkende feestdag ook al is die dag zijn normale rustdag?
2. Wat ontvangt een werknemer op een wettelijk erkende feestdag, die bv. op een woensdag valt, indien hij op die dag moet werken en zijn normale werkweek van maandag tot en met zaterdag is? Ontvangt hij dan 300% of 200% van zijn normale loon?
3. Wat ontvangt een werknemer, die in de wachtploegenstelsel is ingedeeld, op een wettelijk erkende feestdag, die voor hem een normale werkdag is? Ontvangt hij dan 200% van zijn normale loon plus een vrije dag met betaling?
4. Wat ontvangt een werknemer, die in de wachtploegenstelsel is ingedeeld, die op zijn rustdag arbeid verricht? Ontvangt hij dan 200% van zijn normale loon plus een vrije dag?
5. Is de Regering bereid om op Aruba op zeer korte termijn tot een sanerings-actie over te gaan, zodat alle vreemdelingen niet Nederlanders, die op Aruba werden toegelaten gedurende de oorlogsjaren of later, repatriëren naar hun land van herkomst?
6. Is de Regering bereid om op zeer korte termijn overleg te plegen met de Lago, zodat de Lago de gerecruteerde vreemde arbeidskrachten die op Aruba werden toegelaten alleen om gedurende de constructie periode te werken, eerst laat afvloeien, voordat de Lago ertoe overgaat om landskinderen te ontslaan?

Spreker brak ten slotte een lans voor een regeling tot bescherming van landskinderen.

De heer Werleman stelde een aantal vragen naar aanleiding van het in verschillende artikelen van het ontwerp gestelde.

De heer v.d. Hoeven zeide, dat het ontwerp een lange geschiedenis achter de rug heeft. Spreker meende evenals de minister-president, tegenover de arbeider moreel verplicht te zijn de zaak eerst behoorlijk te bestuderen. Het is onbehoorlijk met wijzigingen als de onderhavige bij de Staten aan te komen na een zó korte tijd van voorbereiding. Spreker stelde voor het agendapunt naar een volgende vergadering over te brengen. Toen dit voorstel in stemming werd gebracht, werd het met 14—4 stemmen verworpen.

Hierna kwam de heer Voges aan het woord.

Aanval op Braam

Hij zeide, dat het aan de orde zijnde ontwerp-landsverordening voor de arbeiders zeer belangrijk is en dientengevolge de volle aandacht van de fractie van de Nationale Volks Partij heeft. Spreker gaf allereerst een historisch overzicht van het ontwerp en deed daarbij een aanval op de heer Braam.

Het initiatief-ontwerp werd op 1 juni 1953 door de heer Braam ingediend, terwijl het voorlopig verslag daarop uitgebracht werd op 17 september 1953. De heer Braam heeft niet eerder dan op 17 december 1956 dus ruim 3 jaar later, een antwoord weten te geven. Toen ik in de vergadering van 14 december 1956 een poging deed om de arbeider zijn loon te doen behouden op Koninkrijksdag, kwam de heer Braam pas tot de treurige ontdekking, dat hij in een bepaald jaar — hij wist niet eens meer welk jaar — een ontwerp had ingediend, waaraan hij toevoegde, dat hij niet wist hoe de meerderheid van de Staten over zijn ontwerp dacht. De heer Braam maakt wel deel uit van de leden, die tot de regeringspartijen behoren, doch wilde blijkbaar de moeite niet nemen om de mening van zijn partijgenoten daaromtrent te peilen. Alle Statenleden en zelfs de regering stonden erg sympathiek tegenover mijn poging om de arbeider zijn loon te doen behouden op Koninkrijksdag, doch bij de stemming werd beslist, dat gewacht moesten worden op de verdere behandeling van het initiatief-voorstel van de heer Braam.

Dat hierdoor de arbeiders benadeeld zouden worden, had blijkbaar voor de meerderheid, hoofdzakelijk gevormd door de vertegenwoordigers van de D.P. en de PPA, die voordoen de belangen van de arbeider te vertegenwoordigen, geen betekenis. Wat wel betekenis had was partij-politiek. Het amendement van de N.V.P. ten gunste van de arbeider mocht er niet door.

Op 29 november 1957 werd een nieuw ontwerp ingediend. De regering geeft in de nota naar aanleiding van het voorlopig verslag, tevens eindverslag, de verzekering dat zij er naar streeft het ontwerp uiterlijk 14 december 1957 in werking te doen treden.

In plaats hiervan verzocht de minister-president op 14 december 1957 aan de Staten de op 16 december 1957 des namiddags om twee uur opgeroepen openbare vergadering tot een nadere datum uit te stellen in verband met het feit, dat de minister-president en enkelen van zijn ambtscollega's voor voornoemde vergadering geen tijd beschikbaar hebben vanwege het zich voordoen van enige urgente aangelegenheden, welke aanhoudende aandacht vragen.

De arbeider kreeg op Koninkrijksdag weer geen loon.

Waar blijven de mooie beloften gedaan aan de arbeider en waar blijven de daden, die op deze mooie woorden moesten volgen, aldus spreker.

„De heer Braam stemde tegen mijn amendement op 14 december 1956, omdat hij zijn eigen initiatief-voorstel behandeld wilde zien. Hij zegde daarbij zelfs toe te zijner tijd te zullen voorstellen, aan de bedoelde regeling terugwerkende kracht te verlenen. Onder andere zeide hij letterlijk: „De arbeiders kunnen ervan verzekerd zijn, dat wanneer mijn initiatief-ontwerp wordt aangenomen, zij ook hun vrije dag uitbetaald zullen krijgen".

Het initiatief-ontwerp van de heer Braam is op 13 mei 1957 in deze Staten aangenomen. Hebben de arbeiders de feestdagen uitbetaald gekregen? Of zal de heer Braam ervoor zorgen? De heer Braam zal dit niet kunnen doen. De regering heeft het ontwerp niet willen vaststellen en heeft hierdoor de heer Braam een behoorlijke kaakslag toegebracht."

De heer Debrot zeide de materie buitengewon ingewikkeld te achten. Spreker had zeker waardering voor het voorstel, doch vond het jammer, dat de regering een omslachtige weg heeft gezocht bij de behandeling van de materie. De heer Debrot illustreerde een en ander met enkele voorbeelden. Hij vroeg of de regering er voor voelde een commissie een en ander te laten bestuderen.

Na de heer Abbad, die enkele korte opmerkingen maakte, ging de heer Braam in op hetgeen de heer Voges aan zijn adres had gezegd. Hij vroeg de aandacht van de minister voor de misbruiken, die bij de ten uitvoerlegging van de bepalingen van de arbeidsregeling bestaan.

De heer Finck zeide het te betreuren, dat er bij de behandeling van dit ontwerp zoveel partij-politiek in het debat wordt gebracht. Hij laakte hen, die zeggen het goed met de arbeiders te menen, doch de afhandeling van de materie zoveel mogelijk tegenhouden.

De minister antwoordt

Minister Kroon beantwoordde allereerst de vragen van de heer Geerman.

ad. vraag 1: ja; ad vraag 2: de werknemer ontvangt eenmaal zijn loon en voor overwerk 200%, in totaal dus 300%.

ad. vraag 3: 200%.

ad vraag 4: dubbel loon, geen verplichting van vrije dag.

Het probleem van de arbeidsmarkt op Aruba heeft de aandacht der regering. De minister zal donderdag tezamen met zijn ambtgenoot van justitie op Aruba een onderzoek instellen.

De Lago pleegde geen overleg bij het ontslag van leerlingen van de Vocational School. De 40-urige arbeidsweek kan pas overwogen worden, als het probleem in zijn totaliteit is bekeken. De heer Kroon zegde toe, dat 1 mei als dag van de arbeid zal worden afgekondigd.

Overwerk van 10 uur op rustdag is volgens spreker niet onbillijk.

Nadat de minister nog enkele eerder gestelde vragen had beantwoord, interrumpeerde de heer Da Costa Gomez met de opmerking, dat hetgeen de minister zeide, niet te volgen was en een nadere explicatie behoefde. De voorzitter liet de bewindsman echter verder spreken.

De regelingen zullen aan de praktijk worden getoetst. De minister zeide niet voor de instelling van al weer een commissie te zijn. Het begrip „loon" is expresselijk niet nader omschreven. Klachten zullen worden behandeld en de arbeider kan van geheimhouding verzekerd zijn.

De ziekte- en ongevallenregeling, waarover de heer Abbad sprak, is volgens spreker niet aan de orde. Een dergelijke regeling hoort in het onderhavige ontwerp niet thuis.

Spreker achtte het een verkeerde gedachte te menen, dat de regering amendementen weigert over te nemen, alleen omdat ze van een bepaalde zijde komen. In antwoord op een vraag van de heer Debrot zeide de minister, dat er geen vreemde arbeidskrachten worden toegelaten als er geschikte Antilliaanse arbeidskrachten aanwezig zijn.

Nadat de sprekers in tweede instantie aan het woord waren geweest, en de heer Werleman in twijfel had getrokken, dat de datum van 1 mei voor de viering van de dag van de arbeid geschikt zou zijn, omdat er in april en mei toch al zoveel vrije dagen vallen (en de heer Lopes zich onder deelneming van zijn buren, de heren Anslijn en Geerman in zijn koffie had verslikt), kwam minister Kroon nogmaals aan het woord. Er bestaan groepen van werkgevers, die het niet zo nauw nemen met de bestaande arbeidsregelingen. Spreker achtte het van geen nut in dit opzicht namen te noemen.

Technische besprekingen

Hierna (het was reeds half drie in de morgen) verloren de Staten zich in technische beschouwingen. En toen men om en de nabij tot overeenstemming was gekomen, stak voorzitter Isa weer een spaak in het wiel, zodat minister Kroon opnieuw aan het studeren ging.

„Niemand wil een arbeider nadeel berokkenen", aldus de heer Geerman, die daarna ook een lezing ten beste gaf. Daarvóór had de heer Lopes nog het woord gehad, maar zijn visie werkte evenmin verhelderend.

In arren moede schorste voorzitter Isa om 3.10 uur de vergadering, opdat de minister met zijn deskundigen kon beraadslagen. Na de hervatting kwam de minister met een duidelijke formulering over de extra vergoeding voor de arbeider, die arbeid verricht buiten de volgens de arbeidslijst vastgestelde arbeidstijd. Dit naar aanleiding van een der amendementen van de heer Voges.

Eindeloze discussies

De discussie sleepte zich daarna nog voort. Afgevaardigde Geerman sprak collega Debrot met „Shakie" aan, en Braam bleef als maar opstaan om de taak van de voorzitter aan zich te trekken en er op te attenderen, dat het tijd werd om de heren naar huis te sturen. Maar C.O.P. v.d. Hoeven vroeg gauw het woord en bracht de discussie (het was toen vijf minuten over half vier!) weer op gang. Hij kreeg gelijk van de voorzitter en daardoor kwam de minister weer even in moeilijkheden. De heer Debrot lanceerde daarna een taalkundige verbetering, de heer Braam deed ook al zijn best, en de heer v.d. Hoeven sprong opnieuw bij. Men betaalt **arbeid**, zeide hij, en geen **uren**, zoals de minister wil. Tenslotte vielen de heren Geerman en v.d. Hoeven elkander in de armen in hun vurig verlangen te weten te komen wat de definitie van „overwerk" is.

Tegen vier uur werd een amendement-Voges in stemming gebracht. Met 11—9 sneuvelde dit. Op dat moment kwam de heer Römer (NVP) „frisch und frölich" de Statenzaal binnenstappen om de presentielijst te tekenen en dan weer snel te ecclipseren!

De discussies gingen daarna rustig verder. Doch het bleek zeer moeilijk de meningen inzake de interpretatie van bepaalde artikelen van de Arbeidsregeling tot elkander te brengen.

Neen, zeide de heer Lopes, wanneer we dit en dit deden, zouden we de hele zaak „op scheve schoeven" zetten.

Te 4.15 uur werd het ontwerp Arbeidsregeling in zijn geheel aangenomen, waarna de vergadering werd geschorst tot 10 uur hedenochtend.

AGENDA

West-End:
„Een vrouw verdedigt zich" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„Rock Pretty Baby" in combinatie met cabaret gezelschap „De Zwaan om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„The Spoilers" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Apache Ambush" om 8.00 uur.
Cultuur centrum
Hedenavond zal er in het Cultuur Centrum een voorstelling van 200 slides worden gehouden van de Golden Jamboree in Engeland. Padvinders in uniform van harte welkom.
Mars door de stad:
Morgenochtend om 9.00 uur zal er een mars zijn door Willemstad t. g. v. de verjaardag van H.K.H. Prinses Beatrix. De mars wordt gehouden door tamboers pijpers Mariniersfanfare en een compagnie bestaande uit 3 pellotons mariniers en een peleton vlootpersoneel.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

**C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN**

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.30 J. N. F. Jung tel: 3353
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
H. C. Engelsman tel: 4504

C.S.M.
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 H. van Kooy tel: 3643

Theater Asiento:
„Geen Voorstelling"

Santa Paula wordt vrijdag verwacht.

Willemstad. — Naar de agente van de Grace Line ons mededeelt, wordt de „Santa Paula" pas as. vrijdag in de haven verwacht en vertrekt dan dezelfde avond om 12.00 uur naar New York.

COPPI en KOBLET hadden het te warm in Medellin

Medellin (Colombia). — Fausto Coppi en Hugo Koblet hebben te Medellin (Colombia) deel genomen aan een wegwedstrijd die in twee etapes was gesplitst. Nadat Koblet de eerste rit met een voorsprong van 45 seconden op Coppi had gewonnen, staakten beide renners 's middags de strijd in verband met de te grote hitte.

Dienstweigeraars volbrengen in Nederland hun „diensttijd" in het werkkamp Vledder

(Van een medewerker in Nederland)

Ver in het Drentse land, achter Steenwijk, vlakbij de grens met de provincie Friesland, ligt het kamp Vledder. Een voormalig kamp van de D.U.W., dat nu ingericht is voor het huisvesten van een aantal jongemannen, dat in één opzicht een opmerkelijke eenheid vormt. Een eenheid die door een wetsartikel is bereikt, het artikel 1 sub b van de wet van 13 juli 1923 betreffende dienstweigering. Door een beroep te doen op dat artikel kunnen zij die voor inlijving als dienstplichtige zijn aangewezen, of de militairen die op grond van hun overtuiging, dat zij de evenmens niet mogen doden, ook wanneer dit op overheidsbevel gebeurt, gewetensbezwaren hebben tegen de vervulling van militaire dienst van welke aard dan ook, tewerkgesteld worden in een andere tak van staatsdienst. Een aantal van degenen van wie de gewetensbezwaren door de betrokken minister worden erkend, wordt geplaatst in het kamp Vledder. De overigen vervullen vacatures bij verschillende rijksdiensten, zonder dat daardoor de vrije arbeidsmarkt concurrentie wordt aangedaan.

De capaciteit van het kamp Vledder is tachtig man. Maar op het ogenblik zijn er maar tegen de veertig gewetensbezwaarden — een woord dat wat milder klinkt dan het harde „dienstweigeraars" — ondergebracht. In het gezelschap gewetensbezwaarden zijn onder meer buitenkerkelijken opgenomen, en verder Hervormden, Baptisten, Doopsgezinden, Zevende-Dags-adventisten en Getuigen van Jehovah. Al deze mensen, die hun dienstweigering gronden op gewetensbezwaren van religieuze dan wel van zuiver menselijke aard, dienen het rijk een jaar langer dan de jonge knapen die wel in militaire dienst gaan. Om de echtheid van de bezwaren te waarborgen, is deze termijn in de wet opgenomen.

Het ministerie van onderwijs heeft de exploitatie van het kamp Vledder op zich genomen, zonder dat dit overigens geldelijke gevolgen voor dit departement heeft. De verantwoordelijkheid voor het wel en wee van de in het kamp tewerkgestelden blijft berusten bij het Ministerie van Oorlog. Kampcommandant — merkwaardige term in dit niet-militaire milieu — is de heer J. P. Doets, die op 1 juni 1953 het heft in handen nam. Onder zijn leiding en die van zijn adjudant voor de sport en zijn robuuste werkmeester voor de buitendienst zijn veel goede dingen tot stand gebracht. In Vledder, een naar de grondoppervlakte gemeten grote gemeente, werd in opdracht van een waterschap in twee jaar tijd een vierenhalve kilometer lange waterleiding gegraven. Een kilometerslange wal, beplant met eikenhakhout, moest worden geslecht. Eenvoudige kunstwerken, als het leggen van duikers, werden uitgevoerd. Ook het uitzetten en het waterpas houden van de waterleiding gebeurde door de gewetensbezwaarden zelf. Het aanleggen van deze waterleiding was voor dit Drentse land van groot belang.

De nieuw aangekomenen worden als regel eerst in een dergelijk buitenobject te werk gesteld. Van deze objecten zijn er vele. Oude secundaire wegen worden uitgegraven en opnieuw aangelegd. Nieuwe wegen worden aangelegd. Er wordt aan eenvoudige bosbouw gedaan, in samenwerking met Staatsbosbeheer. En een kernploeg doet nogal eens dienst bij het opgraven van zeer oude grafheuvels. Verschillende waardevolle vondsten zijn gedaan. De mensen moeten voor dit werk bijzonder worden getraind. Kampleider Doets zelf is tamelijk thuis in dit werk. Enkele timmerlieden onder de dienstweigeraars werken in het jeugdkamp Ekinga bij Appelsga. Zij bouwen met de jongens, die in dat kamp een vakopleiding krijgen, barakken en andere kampgebouwen. Verschillende fraaie werkstukken uit deze handen staan in volle glorie in het kamp te pronk. In 1955 leverde de bevolking van Vledder haar aandeel in de befaamde „slag om de aardappel".

Binnen het kamp wordt evenmin stilgezeten. Er zijn twee voorname binnendiensten: de boekbinderij en de stencilafdeling. Met behulp van een volautomatische stencilmachine voorzien de hier tewerkgestelden allerlei kampen van het Ministerie van Onderwijs van periodieken en onderwijsmateriaal, vaak goed geïllustreerd. Het werk staat op een zeer behoorlijk peil volgens deskundigen. Op de boekbinderij zorgt men ervoor dat de bibliotheken van diezelfde kampen op peil blijven, doordat de stukgelezen boeken opnieuw worden gebonden. Ook andere opdrachten van rijkszijde worden hier uitgevoerd. Minder tot het binnenwerk behoort het mollensteken door een van de dienstweigeraars. Hij is een expert in het opsporen en doden van de schadelijke mollen. Binnen het kamp wordt vrij veel aan sport gedaan en wel met redelijk succes. Een sportinstructeur zorgt voor deskundige leiding. Een grote wens van de kampleiding is een betere outillage voor het kamp, bijvoorbeeld om het buitenobject in een werklokaal te kunnen opvangen.

Rond vijfenzestig dienstweigeraars werkzaam bij de Rijks Psychiatrische Inrichting bij Eindhoven-Woensel

Aan het werk bij de aanleg van een riolering.

Psychiatrische inrichting in Woensel kan niet buiten hun hulp

als leerling-verpleger. „Deze mensen zijn onontbeerlijk," zegt de geneesheer-directeur, dr. L. P. Schreinemacher. **„Als zij er niet waren, zouden enkele honderden patiënten naar huis moeten. Er is een ontzaglijk personeelsgebrek. Op staande voet zou ik hier tien verpleegsters en vijftig verplegers kunnen plaatsen. En dan te weten dat er nog zestig mensen op opname wachten." Dr. Schreinemacher is over de gewetensbezwaarden over het algemeen tevreden. „Er zijn jongens die het uitstekend doen, er is een aantal waar ik tevreden over ben, verschillenden doen hun werk matig en enkelen vallen beslist uit de toon."**

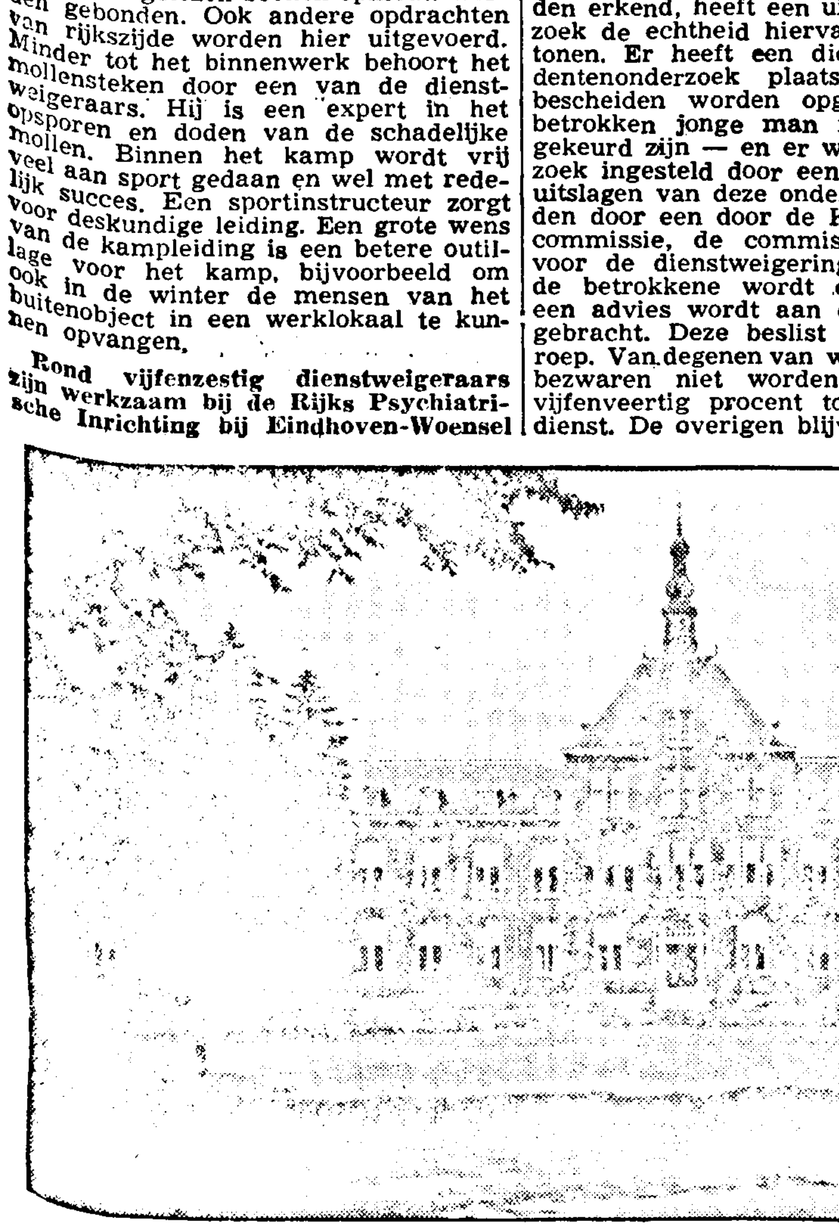
De ondeskundigheid van deze leerling-verplegers is wel een bezwaar. Dit wordt ondervangen, althans gedeeltelijk, door toezicht van collega-vakmensen. De dienstweigeraars kunnen niet worden verplicht een cursus te volgen. Enkelen doen wel mee aan de cursussen. Zij behalen na drie jaar hun diploma en zij maken de tweeënhalf jaar dat zij tewerkgesteld zijn, zeer nuttig. De R.P.I. heeft negen paviljoens voor verpleegden, waarvan er op het ogenblik een leeg staat. Er worden achthonderd mannen en tweehonderd vrouwen verpleegd. De dienstweigeraars werken verdeeld over de zes mannenpaviljoens. Ook in de zwaarste afdeling doen zij dienst. Binnenkort speelt een groep gewetensbezwaarden in de fraaie toneelzaal van de inrichting een toneelstuk voor de patiënten. Ook zo maken zij zich verdienstelijk. Enkelen leiden sport- en volksdansoefeningen van de patiënten. Allen vinden begrip bij hun directeur. „Als jullie ergens mee zitten, dan kunnen jullie bij mij komen praten", zegt hij.

Andere gewetensbezwaarden — kleiner in aantal — zijn werkzaam in de Noord-Oostpolder en bij de Deltawerken (de vakmensen), bij de belastingdienst, de Rijksmunt, de Postchèque- en Girodienst en andere diensten van de P.T.T. De mogelijkheid bestaat dat ook in de nieuwe Zuiderzeepolders dienstweigeraars zullen worden tewerkgesteld. Degenen die bij de verschillende rijksdiensten werken, worden, als dat mogelijk is, centraal ondergebracht, ontvangen normaal soldij, krijgen kledingtoelagen en zij zijn verplicht in een ziekenfonds verzekerd. Gezegd kan worden dat alle gunsten en rechten, die voor de militair gelden, ook voor de dienstweigeraars van kracht zijn, terwijl alle sociale maatregelen, die gelden voor de militair, ook op hen van toepassing worden gebracht.

Voordat de gewetensbezwaren worden erkend, heeft een uitgebreid onderzoek de echtheid hiervan moeten aantonen. Er heeft een diepgaand antecedentenonderzoek plaats. De militaire bescheiden worden opgevraagd — de betrokken jonge man moet natuurlijk gekeurd zijn — en er wordt een onderzoek ingesteld door een psychiater. De uitslagen van deze onderzoekingen worden door een door de Kroon ingestelde commissie, de commissie van advies voor de dienstweigeringswet, bekeken, de betrokkene wordt ondervraagd en een advies wordt aan de minister uitgebracht. Deze beslist dan op het beroep. Van degenen van wie de gewetensbezwaren niet worden erkend, komt vijfenveertig procent toch in militaire dienst. De overigen blijven bij hun weigering en komen voor de krijgsraad.

Er is een andere categorie van jongemannen die gewetensbezwaren heeft tegen het vervullen van militaire dienst „bepaaldelijk gericht op strijd met de wapenen," zoals het in de wet staat. Voor deze categorie geldt natuurlijk ook, wat hiervoor werd gezegd over het uitgebreide onderzoek. Bij erkenning van de bezwaren worden de betrokkenen geplaatst bij de mobiele colonnes voor de bescherming van de burgerbevolking. Zij verrichten dan ongewapende diensten. Tot voor kort werden de mensen van deze categorie geplaatst bij de magazijnen van bepaalde onderdelen, als de genie en de geneeskundige troepen. De termijn van langer dienen is voor deze dienstplichtigen bepaald op acht maanden.

Het aantal gewetensbezwaarden is overigens zer gering in verhouding met de lichtingssterkte. In de periode dat de uitzending van militairen naar Indonesië plaats vond, en in het bijzonder tijdens de politionele acties, was dit aantal beduidend hoger. In die tijd kwam het — in tegenstelling met nu — voor, dat personen die een beroep op de dienstweigeringswet hadden gedaan en wier bezwaren niet werden erkend, onderdoken en zich hierdoor aan hun militaire verplichtingen onttrokken. Maar ook in deze tijd worden rechtbanken en de Krijgsraad te Velde-West, die zich op de materie van deze wet heeft gespecialiseerd, herhaaldelijk geconfronteerd met al dan niet principiële dienstweigeraars. In de meeste gevallen loopt dit uit op gevangenisstraffen, die variëren van tweeën-een-half tot drie-en-een-half jaar.

De Rijks Psychiatrische Inrichting in Woensel

Eerste K.S.G.-arbeidskaart in Nederland uitgereikt

Heerlen. — In Heerlen is de eerste K.S.G.-arbeidskaart voor Nederlandse mijnwerkers uitgereikt aan de 31-jarige houwer L. N. de Groot van staatsmijn Maurits. De uitreiking geschiedde in het gewestelijk arbeidsbureau door de hoofdinspekteur voor de arbeidsvoorziening van Limburg, de heer A. Reuvekamp, in tegenwoordigheid van onder andere het hoofd van de voorlichtingsdienst van het departement van sociale zaken, de heer J. Visser; het hoofd van de afdeling binnenlandse zaken ter direktie arbeidsbemiddeling van het departement, mr. J. Geldens en de direkteur van het gewestelijk arbeidsbureau te Heerlen, de heer L. Bovens.

Tijdens een persconferentie deelde mr. Geldens mede, dat in het Limburgse mijnbedrijf ongeveer 20.000 geschoolden voor de arbeidskaart van de kolen- en staalgemeenschap in aanmerking komen. Er lopen op het ogenblik nog geen nieuwe aanvragen. De kaart zal voorts nog worden uitgereikt aan de houwer J. H. Grispen van de mijn Laura en vereniging te Eygelshoven.

De hoge autoriteit van de K.S.G. heeft zich inmiddels tot de regeringen gewend om te komen tot een uitbreiding van het aantal beroepen, waarvoor de arbeidskaart geldt. Dat zijn er thans voor de mijnindustrie 28 en voor de metaalindustrie 23.

IJskap in zuidpool is drie kilometer dik

Parijs. — De Franse expeditie in Adelie-land heeft vastgesteld, dat de ijskap, waarmede het Zuidpoolgebied is overdekt, op bepaalde plaatsen 3 km. dik is.

De ijskap rust op rotsachtig gesteente, dat op sommige plaatsen tot beneden de zeespiegel reikt.

Tokio. — Een uit Sachalin teruggekeerde Japanse architect heeft verklaard, dat de Russen met behulp van dwangarbeiders een tunnel hebben gebouwd die de kust van Siberië met het noorden van Sachalin verbindt. De bouw zou in 1948 begonnen zijn.

Rusland zegt Internat. atoombureau studiebeurzen toe

Londen. — Rusland heeft het internationale atoombureau meegedeeld dat het bereid is 25 studenten uit minder ontwikkelde landen, die lid zijn van de organisatie van het internationale atoombureau, volledige studiebeurzen te verstrekken voor opleiding aan Russische instellingen van hoger onderwijs, aldus Radio-Moskou.

De studiebeurzen zijn voor de jaren 1958 en 1959.

Volgens Tass zal Rusland voorts 15 a 20 studenten, die studiebeurzen hebben gekregen van het bureau, faciliteiten verschaffen voor de studie aan Russische natuurkundige instituten.

Lesvliegtuig in Engeland neergestort

Monston, Engeland. — Een lesvliegtuig van de Engelse luchtmacht in bij Manston in Engeland neergestort. Twee van de inzittenden van het tweemotorig toestel konden met zware verwondingen ontsnappen. De drie anderen konden niet uit het brandend wrak komen en werden gedood.

Amerikanen gaven Russen in Duitsland RAKKET-FABRIEK cadeau

Duitse ontwerpen droegen bij tot Russische kunstmaan-successen

New York. — Een voormalige luitenant-kolonel van het Russische leger, Sjabinski, heeft in het Amerikaanse tijdschrift „Look" geschreven, dat de Russen in 1945 belangrijke Duitse raketinstallaties en ontwerpen voor raketten hebben gevonden te Nordhausen, dat tien weken door Amerikaanse troepen bezet was geweest. Sjabinski, die belast was met ontmantelingswerkzaamheden in het gebied rondom Nordhausen, schreef, dat de Russen een fabriek vonden, waar V-2-raketten waren gemaakt. De fabriek was volkomen ongeschonden.

Sjabinski, die in 1947 naar het westen is uitgeweken, schreef eerst te vrezen, dat in de fabriek door de Duitsers of de Amerikanen bommen waren geplaatst, maar dit bleek niet het geval te zijn.

De gehele inhoud van de fabriek en een aantal raketdeskundigen werden dadelijk naar de Sowjet-Unie gezonden.

Reeds in 1946 lanceerden de Russen hun eigen V-2-raketten, aldus Sjabinski.

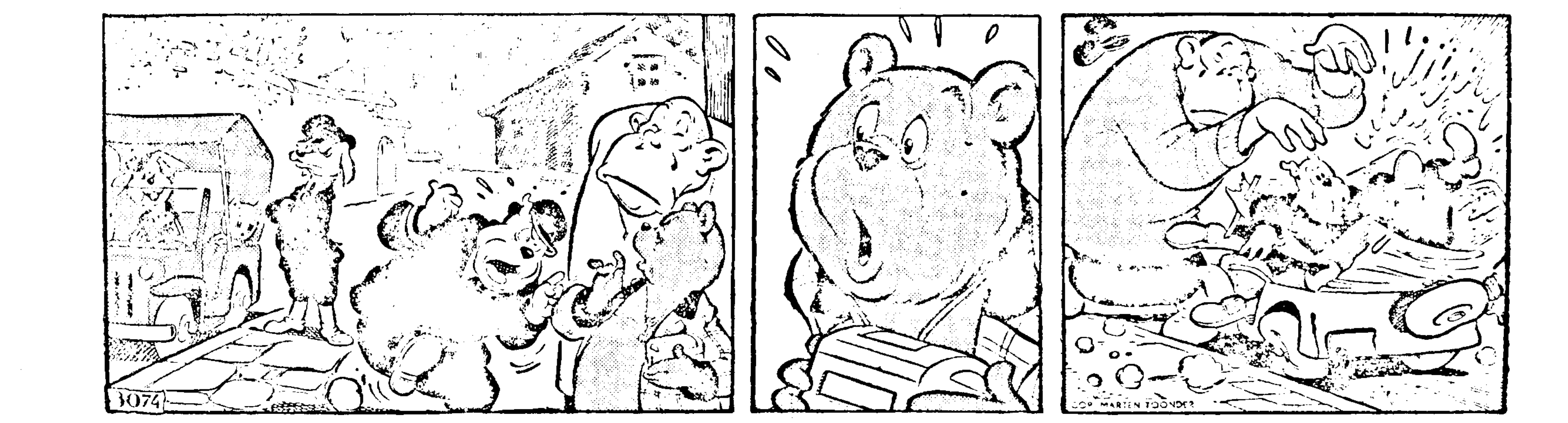
Volgens een begeleidend artikel van een redacteur van „Look" heeft dr. Dornberger, die tijdens de oorlog aan het hoofd heeft gestaan van de Duitse raketinstallaties te Peenemuende, gezegd dat de apparatuur, die de Russen te Nordhausen hebben gevonden, enig in de wereld was. De ontwerpen voor de intercontinentale raket A9/A10, waaraan de Duitsers in die tijd werkten, heeft misschien van 15 tot 20 procent bijgedragen tot de bouw van de Russische kunstmanen, aldus dr. Dornberger.

Volgens dit artikel heeft een majoor van de geheime dienst van het Amerikaanse leger, Hamill, gezegd, dat hij schriftelijke orders had volgens welke Nordhausen tot de Russische zone behoorde en alle plannen en machines voor de Russen moesten worden achtergelaten. Volgens majoor Hamill kwamen deze orders van zeer hoog niveau. Er was hem echter mondeling meegedeeld zo veel materiaal mee te nemen zonder dat men het plunderen van de fabriek kon noemen.

Majoor Hamill, aldus dit artikel, nam 300 vrachtautoladingen uit de fabriek mee, waaronder vele volledige V-2-raketten.

Parijs. — De Franse Luchtvaartmaatschappij „Air France" heeft op verzoek van de „Vickers Armstrong-fabriek een voorlopig vliegverbod uitgevaardigd voor de negen Vickers Viscounts van haar Europese dienst. Er zijn in deze toestellen kleine scheurtjes in de vleugelconstructie ontdekt. Ook de KLM bezit negen Viscounts.

Heer Bommel en de Achtgever

3074. Brigadier Snuf loodste Tom Poes en de heler Vezelkoord met zachte dwang in de politiewagen. Het inladen van heer Bommel en I Oen ging echter minder gmakkelijk.

„Ik weiger om als een boef te worden opgebracht", zei heer Ollie fier. „Ik heb niets gedaan! Ik ben een vrij, opperschatbewarend heer en het is een schande, dat mijn schatten gestolen zijn. Waar is de politie voor, vraag ik mij af, wanneer iedere dief er met mijn schatten vandoor kan gaan? En wanneer ik dan persoonlijk aan mijn sleuteldienaar opdracht geef om het gestolene terug te brengen, dan wil de politie ons naar het bureau brengen. Dat is niet zo mooi, als U begrijpt wat ik bedoel......"

„Houd je praatjes voor je!" riep de commissaris overspannen. „In de jeep met jullie! Ik zal deze zaak rustig uitzoeken!"

Met deze woorden greep hij heer Bommel krachtig bij een arm en begon te duwen.

„Laat dat!" riep heer Ollie, die het nu ook op de zenuwen kreeg. „Blijf van me af! Help! Is er dan niemand die de eer van een heer verdedigt?"

„Tot Uw orders", sprak I Oen. Hij trad rustig op de sjorrende politiebeambte toe vatte hem met twee handen om het middel en wierp hem op de kap van het politievoertuig, zodat dit krakend door de veren zakte.

„Eer van heer verdedigd'," herhaalde hij toen. „Anders nog iets van Uw orders?".

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

46—37 Vóór de lafhartige piraten hun moordadig plan kunnen uitvoeren, fluit er iets trillend door de lucht. De twee voorsten zakken, door feilloos gerichte pijlen getroffen, ineen; nummer drie deinst geschrokken achteruit, als een pijl zich met een nijdige klap in zijn schild boort. De piraten behoeven zich niet lang af te vragen waar deze geheimzinnige tussenkomst vandaan komt. Een grote gebronsde krijger rijst op achter een hoge klip, naast hem een lenige boogschutter. Met vlammende ogen heft Eric de hand en op hetzelfde moment schijnen de omringende rotshoogten tot leven te komen.

Zonlicht blikkert koud in een woud van speerpunten en totaal verbijsterd staren de mannen van Hake naar de sombere harde gezichten overal om hen heen, de krijgers van Eric, de vissers, jagers, herders, boeren — enkele op hun kleine paardjes — uit de omliggende dorpen. Een ongeschoolde troep, maar een onwrikbare overmacht.

„Legt de wapens neer, mannen van Hake!" schalt Erics stem hard door de stilte, „of...... vecht en sterft!" Een aantal haveloze kerels dringt zich nu haastig naar voren en heft de armen op. „Genade voor ons, Heer, wij zijn dit bestaan al lang moe. Wij geven ons over!" „We vechten het uit", brult een stem uit de achterhoede, blijkbaar een van Hake's eigen maats. Hier en daar slingeren de zeerovers elkaar woedende verwensingen naar het hoofd. Verscheidenen sluiten zich aan bij hen, die zich willen overgeven.

Maar aan dit kabaal komt een onverwacht einde, als een grote kerel bliksemsnel naar voren treedt. Hij sleurt Erwin half overeind en zich zelf zo goed mogelijk achter het lichaam van de zwak tegenstribbelende knaap beschermende, zet hij deze het zwaard op de keel.

„We vechten niet en we geven ons niet over!" buldert de schavuit. „We gaan er vandoor. Vrije aftocht voor ons allen, of deze nietsnut gaat er aan."

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

Tegen tien uur had Vox in het stuivende buiswater ronde over het gesloten promenadedek gedaan de Engelsman aangesproken die met een sigaar ...sen de lippen door een raam naar de oceaan ...ond te kijken.

„Goed geslapen?"

„Als een baby," had de passagier glimlachend geantwoord en er bijgevoegd: „Hoe staat het met de Canopus?"

Vox, die wist dat deze passagier zowat alle schepen en alle noordelijke zeeën, inclusief de Witte Zee, kende, had slechts verwondering kunnen veinzen.

„Zo? U kent de Canopus? Die is daar ergens!"

„Dat is lelijk, heel lelijk; het is een slecht schip," had de Engelsman gezegd, terwijl hij de sigaar weer in zijn mond stak.

Toen Vox door de verlaten, duistere salon liep, die naar vochtig linoleum rook, had hij de jonge Amerikaanse, Olders tafeldame van de vorige dag, met een bleek gezicht ineengedoken in een fauteuil zien liggen, met een boek naast haar op de grond gevallen; op het ogenblik dat hij langs haar liep, had ze de ogen geopend en hem een meelijwekkende glimlach toegeworpen.

„Kom mee," had Vox gezegd. Hij had haar helpen opstaan, had haar in haar bontmantel geholpen en naar het sloependek geleid. Daar hielden de reddingboten, de vlotten, schoorstenen, luchtkokers en de marconihut hier en daar de wind tegen en overzag men een door schuim gemarmerde oceaan van grandioze schoonheid. Na haar in een dekstoel te hebben gezet, die daar voor hém stond en een deken over haar benen te hebben geslagen, had hij haar daar gelaten.

„Wacht op mij," had hij gezegd en was de marconihut binnen gegaan.

„Hoe is de ontvangst, Launay?"

Een kleine man met een donker uiterlijk, zonder kin (hij heeft een voorhoofd en een neus en verder niets, zei de kwaadspreker Réval) en een kromme neus, die met een klein schroevendraaiertje in de hand aan een stapel koperdraad en spoelen zat te peuteren, was haastig opgestaan.

„Heel slecht, kapitein. Gaat u zitten."

Launay was er trots op de eerste Franse marconist op de route van New York te zijn. Hij woonde daar, dag en nacht in de nauwe hut en zijn slaaphut er naast en deed tien, twaalf, vijftien uur dienst per dag, alleen, geïsoleerd, zonder behoefte om iemand te zien of te horen, met de oceaan, de hemel en de wind om hem heen, soms zonder er aan te denken naar de messroom af te dalen voor de maaltijden (men zag dan de steward van de messroom, als hij er tenminste aan dacht, zich met een dienblad met schotels naar de marconihut wagen) en altijd bezig met zijn apparatuur, steeds „handigheidjes", zoals hij zei, uitvindend om de ontvangst te verbeteren. Hij bezocht niemand en niemand bezocht hem.

„Ik kom maar even langs."

„Neem het mij niet kwalijk, kapitein, het is altijd zo'n rommel hier. En met dit hondenweer blijft niets op zijn plaats liggen."

Hij was zeer beleefd, maar kon zijn verlegenheid toch niet verbergen.

„We moeten midden in een magnetische storm zitten."

Vox had moeten glimlachen. Hij verwachtte deze „magnetische storm", een hebbelijkheid van de telegrafist, „het beste oor", evenwel, dat hij kende.

„Heb je nog niets van de Canopus gehoord?"

„De Canopus?" Ik geloof...... (hij had vlug in zijn journaal gebladerd) ja, vannacht. We werken hoofdzakelijk 's nachts."

„Was ze ver weg?"

„Tamelijk. Maar dat was de eerste keer dat ik haar uitzending hoorde en ik heb alleen...... niet voor de Virginia bestemd, maar ik schrijf ze toch op...... alleen telegrammen gehad over zaken en...... over liefdes", had de telegrafist er met een kleur aan toegevoegd.

„Geen aanwijzingen over de positie van het schip en het weer?"

„Neen, kapitein. Alleen...... ik ben nooit van mijn leven zo ziek geweest......"

„Tot ziens, Launay; dank je. Als je iets anders over de Canopus hoort, dat wil zeggen wat betreft haar positie...... Misschien een telegram van Derieu, aan de maatschappij".

„O. is het kapitein Derieu, die...."

„Jij bent de enige die het niet weet. Telefoneer dan naar de brug."

Vox was juist op tijd buiten gekomen om Older de jonge Amerikaanse naar de trap van de salon te zien geleiden.

Nadat Vox in de namiddag de koers drie graden oostelijker had verlegd om het afdrijven te neutraliseren, had hij in de kaartenkamer Peter Kolb weer ter hand genomen tot het ogenblik waarop om zestien uur dertig zijn aandacht werd getrokken door een zwak fluiten van de spreekbuis die de kaartenkamer met de marconihut verbond.

Hij had het toestel gegrepen. „Heb je wat gehoord van de Canopus, Launay?"

„Neen, kapitein. Ik heb juist een S.O.S. opgevangen van een Italiaanse vrachtboot, de Marco Polo, die dwars op de zee gestopt ligt met een gebroken schroefas."

Vox had een rilling gekregen. Een gebroken schroefas! Een zeldzaam geval. Maar wie kon bij een dergelijk weer, met een schroef die om de beurt werd vertraagd en leeg draaide, er zeker van zijn dat zoiets niet — plotseling — op zijn eigen schip zou gebeuren?"

„Heb je haar positie gekregen? Nauwkeurig, zonder fout?"

„Zonder vergissing van mijn kant."

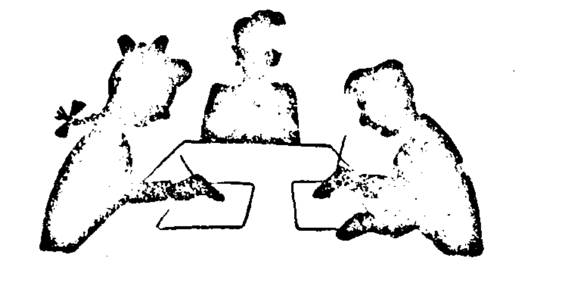
„Dat bedoel ik ook. Geef me maar op, ik heb papier klaar."

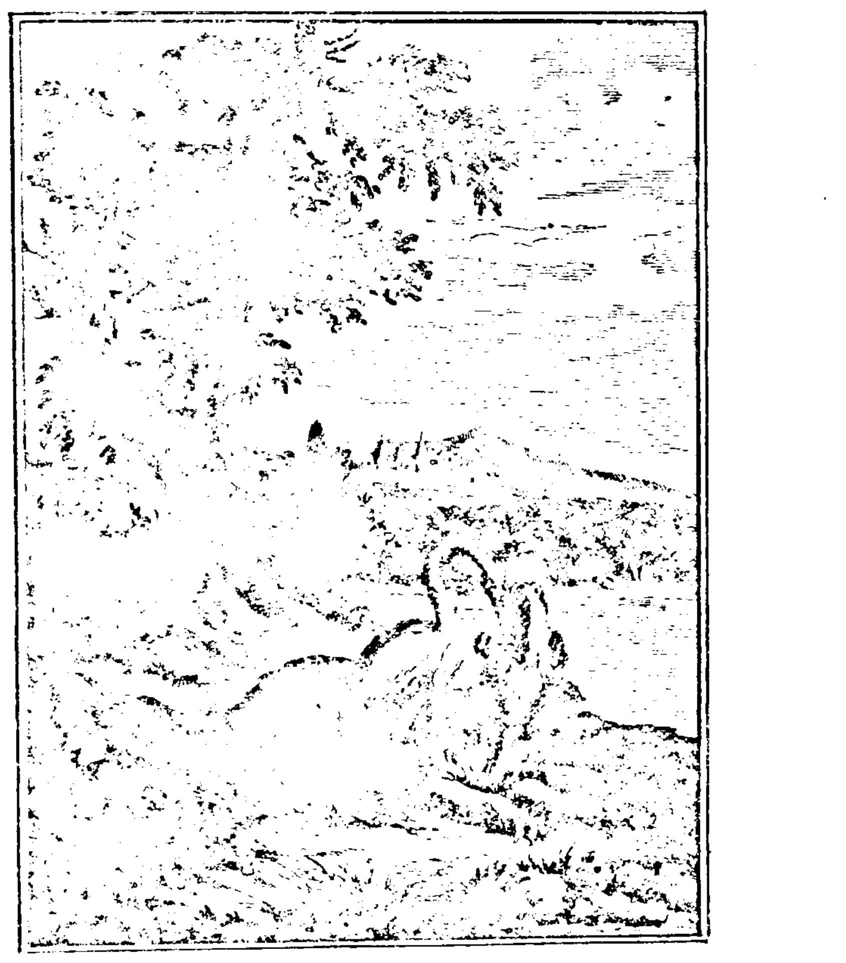
Schrijvend herhaalde hij: „39 gr. 05 min. N.B. 58 gr. 10 min. W.L. van Greenwich." Vox had geweten dat de Marco Polo zich op de route van de Virginia bevond.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

De wolf en de ooievaar

Een wolf was zo schrokkerig geweest, dat hem een groot stuk vlees in de keel was blijven steken. Sjonge, wat kreeg die wolf het benauwd. Gelukkig kwam er op dezelfde ogenblik een ooievaar voorbij en de wolf wenkte maar met zijn poot.

De ooievaar kwam eens kijken wat er aan de hand was en toen de wolf zijn muil wijd opensperde, trok de ooievaar er met zijn lange snavel de prop vlees weer uit.

„Nu moet je me betalen," zei de ooievaar deftig. „Ik heb je tenslotte het leven gered."

De wolf ging er eens gemakkelijk bij zitten en keek de ooievaar gluiperig aan.

„Betalen," grijnsde hij. „Ik begrijp niet waar jij de moed vandaan haalt om betaling van mij te eisen. Je moest je schamen. Wat zou er gebeurd zijn als ik mijn tanden eens op elkaar had geslagen, toen jij met je lange bek in mijn keel zat? Ondankbaar beest dat je bent. Maak gauw, dat je wegkomt, voordat ik spijt krijg over mijn lankmoedigheid en zorg er voor dat je vandaag of morgen niet tussen mijn poten komt......"

Toen ging de ooievaar maar weg, maar hij dacht er het zijne van.

Komt het niet vaak voor dat sterke stoere kerels zodanig in nood komen te zitten dat ze door heel wat zwakkere broertjes of zusjes geholpen moeten worden? En zijn ze daar dan heel dankbaar voor?

Dat zouden ze vast moeten zijn maar ze zijn soms te hoogmoedig om te erkennen, dat ze hulp nodig hadden en hoogmoed is een heel lelijke eigenschap.

Denk maar eens vaak aan die grijnzende wolf en aan die hulpvaardige en vriendelijke ooievaar. Dan zal je wel weten wie van de twee het meest onze achting en vriendschap waardig is.

Moestali en het Toverfluitje

In een dorp in het oosten woonde een jonge arbeider, Moestali geheten, die 't bij al zijn werken heel armoedig had. Op een goede dag praatte hij met een vreemde marskramer, die hem raadde naar de stad Kadesia te gaan, waar, zoals hij verzekerde, voor een flinke, jonge kerel geld genoeg te verdienen zou zijn. Moestali besloot die raad te volgen en zo ging hij de volgende dag op weg.

Een paar dagen was hij op reis, toen hij een oude man inhaalde, die een groot pak droeg. Het was dadelijk te zien, dat de last te zwaar voor hem was. want hijgend stapte hij voort. „Geef maar hier, ik zal 't wel voor je dragen," zei Moestali en zonder antwoord af te wachten, nam hij het pak op zijn rug. Ruim een uur stapten ze nu, druk pratend, naast elkaar voort, tot ze bij een voetpad in een bos kwamen. „Nu zal ik het verder wel dragen," zei de man; „ik woon hier vlak bij. Ik ben blij, dat je me zo flink geholpen hebt. Hartelijk dank, beste jongen. Ik hoop, dat ik later ook eens wat voor je kan doen."

„Niets te danken, vriend," zei Moestali lachend. „Het betekent voor mij niets. Ik ben jong en sterk. Het doet me plezier, dat ik je heb kunnen helpen."

„Goede reis en veel geluk in Kadesia," zei de oude man, terwijl hij verder ging.

Opgeruimd zette Moestali zijn weg voort en kwam enige dagen later te Kadesia aan. Dadelijk begon hij werk te zoeken, maar dat bleek niet mee te vallen. Op verschillende plaatsen meldde hij zich aan, maar nergens had men hem nodig. Dagenlang had hij zo al heel de stad afgelopen en intussen had hij, ondanks de grootste zuinigheid, het weinige geld, dat hij bezat, verteerd. Als hij niet spoedig werk vond, zou hij genoodzaakt zijn te bedelen om niet van honger om te komen.

Op een avond was hij in een stille straat, toen hij opeens een beurs zag liggen. Hij raapte ze op en maakte ze open. Er zaten een heleboel goudstukken in. Wat een schat voor een armen jongen, die geen penning meer bezat! Maar geen ogenblik dacht Moestali er aan de beurs te houden. Hij zocht dus het gebouw van de politie op, vertelde, daar aangekomen, van zijn vondst en gaf de beurs af.

Het hoofd van de politie stelde hem verschillende vragen en hoorde nu, hoe 't met Moestali gesteld was.

„Hoor eens," zei hij, „je bevalt me. Je bent groot en sterk, hebt een flink voorkomen en ik merk wel, dat je niet dom bent. En dat je eerlijk bent, heb je bewezen. Zulke lui moeten we hebben. Heb je geen zin politieagent te worden? Dan kan ik je dadelijk aanstellen. Natuurlijk moet je nog heel wat leren, maar dat komt vanzelf terecht."

Je begrijpt, dat Moestali dit aanbod gaarne aannam, en nu werd hem al voor de eerstvolgende nacht een kamer aangewezen in het grote politiebureau, waarin een menigte agenten huisden.

De volgende avond na afloop van zijn dienst wandelde hij wat rond, toen hij opeens door iemand aangesproken werd. En niet weinig was hij verrast, toen hij bemerkte, dat het dezelfde oude man was, die hij onlangs geholpen had.

„Moestali," zei hij, „ik weet, dat je politieagent geworden bent. Ik zal je nu iets geven, dat je bij je nieuwe beroep te pas kan komen. Hier is een fluitje. Als je met lastige lui te doen hebt, behoef je er maar even op te blazen en onmiddellijk vallen ze op de grond." Tegelijk duwde hij hem iets in de hand en was een ogenblik later verdwenen.

Moestali bekeek het fluitje, dat er maar heel gewoon uitzag. „Nu" zei hij lachend, terwijl hij het in zijn zak stak en verder ging, „daar kan ik nog plezier van hebben. Tenminste, als hij me niets heeft wijsgemaakt."

Een eind verder ontmoette hij een troepje van vier opgeschoten jongens. Ze schenen wat veel gedronken te hebben, zongen en schreeuwden en deden, of de straat alleen voor hen was. „Daar is een jonge politieagent," riep er een, „die zullen we er eens tussen nemen!" en met groot misbaar kwamen ze op hem af.

„Wacht," zei Moestali, „nu zal ik mijn fluitje eens proberen." Hij bracht het aan de lippen, blies er op en...... 't volgend ogenblik lagen ze alle vier, zo lang als ze waren, midden op de straat......

Moestali hielp hen weer overeind. „En nu gauw naar huis," zei hij, „en pas op, dat je niet meer zulke streken uithaalt." En onder het gelach van de voorbijgangers, die plezier hadden in 't lesje, dat de praatjesmakers gekregen hadden, trokken de helden beschaamd af.

Een paar dagen later kwam de eigenaar van de beurs zich aanmelden. Het was een rijke heer, maar hij gaf de eerlijke vinder geen beloning. „Och, laat hij het maar houden," zei Moestali, toen de politiechef het hem vertelde. „Ik ben al genoeg beloond met de betrekking, die ik er door gekregen heb." Al heel gauw was hij een goed politieman. Het liefst deed hij het met een gemoedelijk woord, maar hij kon ook aanpakken, want hij was sterk en vlug. En als het nodig was, had hij het fluitje, dat hem onoverwinnelijk maakte. Het is te begrijpen, dat alle deugnieten ontzag voor hem kregen en ook, dat hij spoedig, zowel bij zijn meerderen als bij de burgerij van Kadesia, hoog aangeschreven stond.

Maar dit wekte de afgunst op van een van zijn collega's. Djamil — zo heette deze — had altijd de naam gehad, de beste politieman van heel Kadesia te zijn en nu zag hij zich overtroffen door zó'n jong agentje, dat pas kijken kwam. Dat hinderde hem verschrikkelijk. Hij liet er echter niets van merken, maar ging heel vriendschappelijk met Moestali om.

Op een keer zaten ze samen te praten. Ze hadden 't over een sterk stuk, dat Moestali de vorige dag had uitgehaald.

„Moestali," zei Djamil, „je bent toch een kerel! Jij alleen tegen zo'n hele bende! Ik begrijp niet, hoe het mogelijk is."

(Wordt vervolgd)

DOKTER EN PIRAAT

DOOR RAFAEL SABATINI

(Vervolgd)

„Kom maar!" riep de kabouter. „We zullen die lelijke heks wel krijgen!" Hij liep door het bos zo hard als hij kon terug naar het huisje van de heks. En al de bijen vlogen mee.

„Jullie verstoppen je in die boom," wees Hinkepink. „En als ik met m'n hand wenk, moet je vlug komen."

Weg waren de bijen.

„Heks!" riep Hinkepink. „Lelijke heks! Kom eens, als je durft!"

Wat? dacht de heks. Weer zo'n brutale kabouter in mijn bos? Ik zal 'm! En meteen liep ze haar huisje uit, recht naar Hinkepink. Die bleef kalm staan. En toen de heks vlakbij was, zwaaide hij met z'n hand.

Zzzzoemmm! Zzzzzoemmm! Al de bijen schoten uit de boom omlaag en vlogen om de heks heen. Zzzzzoemmm! Zzzzoemmm!

, wat was de heks bang. Ze had toch zo'n schrik van bijen! „Weg! Weg!" riep ze en ze wapperde met haar handen door de lucht. Maar daar gaven de bijen niets om.

„Zo, heks!" zei kabouter Hinkepink. „Dat had je niet gedacht. En tover nu maar eens heel gauw mijn vriendje Goliath terug!"

„Dat doe ik niet!" riep de heks. „Prik ze maar eens flink, bijtjes!" zei Hinkepink.

O, o, nu kreeg de heks er van langs! Prik! Daar stak een bij in haar neus. Prik! In haar wang. Prik! In haar nek. Prik! Prik! Prik!

„Help, help!" riep ze.

„Zul je Goliath weer terugtoveren?" vroeg Hinkepink. „En alle andere kabouters en mensen, die je betoverd hebt?"

„Ja, ja!" riep de heks. Ze huilde haast van pijn. „Laat die bijen dan ophouden!"

„Eerst doen, wat ik zeg, heks."

De heks zei een heel lang, heel vreemd toverwoord. En wat er toen gebeurde...... Alle doornstruiken en distelplanten en brandnetelbossen begonnen te leven; ze zwaaiden heen en weer en veranderden. In kabouters, die de heks had gevangen in 't bos. In kinderen, die bosbessen hadden gezocht of bloemen geplukt. In vaders en moeders, die de kinderen waren gaan zoeken, toen die niet thuis kwamen.

Goliath was er ook. Hij sprong naar Hinkepink en ze dansten samen rond. En de kinderen maakten een kring en dansten om Hinkepink en Goliath heen. En toen begonnen de vaders en moeders ook mee te doen. Wat een feest, zo maar ineens in het bos!

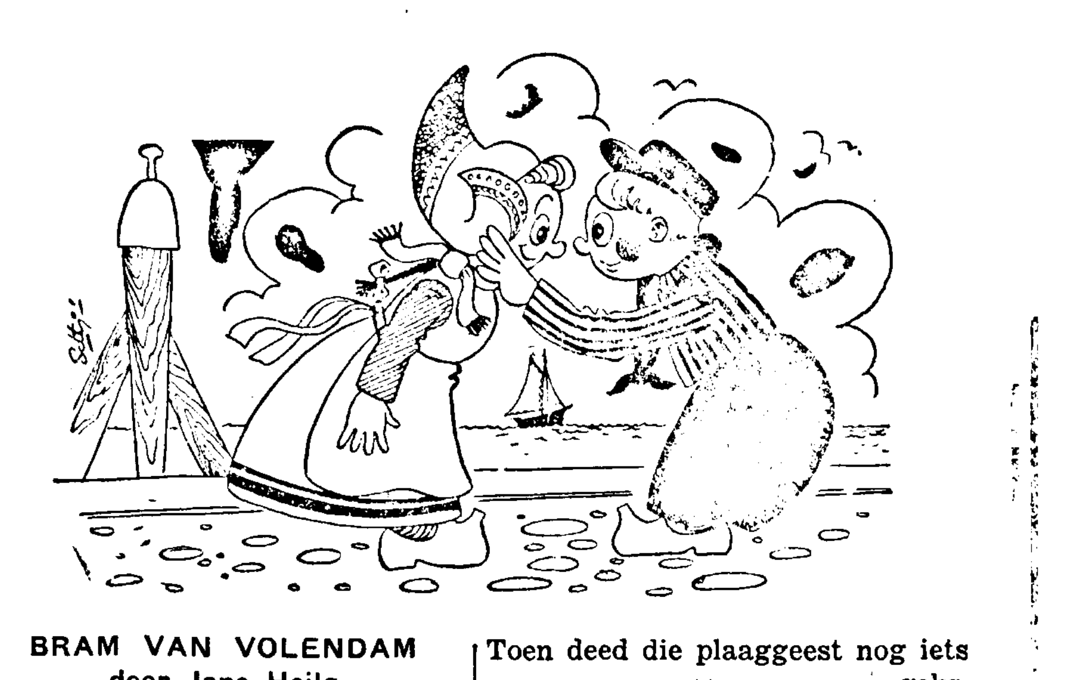
De heks stond toch zo boos te kijken!

„Jaag ze weg!" riep Hinkepink tegen de bijen. „Jaag ze het bos uit en nog veel verder!"

Zzzzoemmm! De hele wolk bijen schoot op de heks af. En die begon te lopen, te draven, te hollen! Niemand weet, hoelang ze doorholde.

Maar in het bos kwam ze nooit meer terug!

BRAM VAN VOLENDAM
door Jane Heilo

In Holland vind j'een aardig dorp.
Geheten Volendam,
En in dat dorpje aan de zee,
Daar woonde onze Bram.

Hij liep te wand'len op de dijk,
En tuurde naar de zee,
Ontdekte vele scheepjes daar,
En dacht: Kon ik maar mee.

Eenmaal, als hij wat ouder was,
Zou hij uit vissen gaan,
Dan zou hij varen op die zee!
Dat trok hem nu al aan.

Maar Jan de Wind, die stoorde hem
In zijn gedachtengang.
Hij blies Bram's wijde broekje bol,
En streek hem langs de wang.

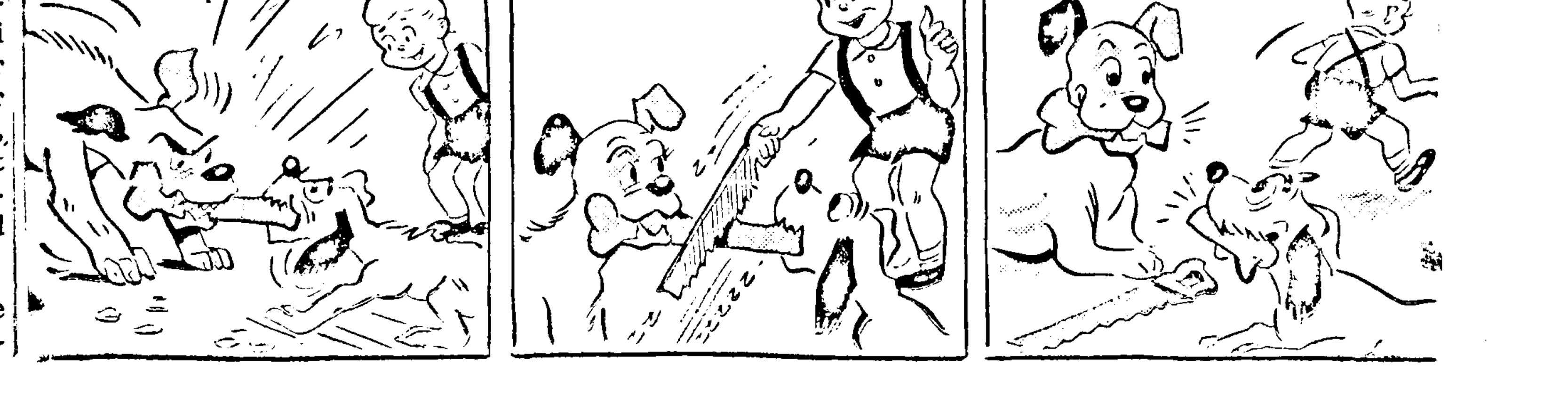
Toen deed die plaaggeest nog iets geks,
Hij zag daar Trijntje Mul,
Hij blies ook haar in het gezicht,
En greep haar witte hul.

Het hulletje vloog door de lucht,
En Trijntje schrok er van.
Maar Bram, die het gebeuren zag,
Die toonde zich een man.

Hij redde Trijntje's hulletje,
En zette het haar op,
En aardig Trijntje leek precies
Een volendammer pop.

En Bram, die werd een visserman,
Toen hij wat ouder was.
En Trijntje Mul, die werd zijn vrouw.

Wat was hij in zijn sas!

De achtergrond van de revolutie in Venezuela

Bisschoppen namen herhaaldelijk stelling tegen politiek van JIMENEZ

Uit „The Catholic News" van Trinidad worden de volgende interessante bijzonderheden over de toestand in Venezuela ontleend: Volgens een correspondent van de N.C.W.C. News Service deed tenslotte het anti-Katholieke optreden van het Perez Jimenez-regiem de maat van ontevredenheid overlopen en brak op Nieuwjaarsdag de revolutie uit. Zoals de diktators Perón in Argentinië en Rojas in Colombia, zo viel ook Perez Jimenez, toen hij meende de Kerk, die rechtvaardigheid eiste, te moeten onderdrukken.

Tragisch genoeg zijn de huidige mistoestanden in Venezuela, grotendeels ontstaan uit de zg. „oilboom" van het land, welke leidde tot een enorme toename van rijkdom en bevolking, hetgeen om vlugge en radikale sociale veranderingen vroeg die echter uitbleven. Sedert 1950 is de bevolking van 5 miljoen tot 6.200,000 gestegen. De 500 miljoen dollar, welke Venezuela jaarlijks ontvangt uit olie en een steeds groeiende industrie, komen slechts aan weinigen ten goede. De arbeiders blijven arm, terwijl de helft van de arbeidskrachten in Caracas ofwel werkeloos is of zich tevreden moet stellen met „part time jobs".

De bisschoppen hebben herhaaldelijk hun bezorgdheid te kennen gegeven en er op gewezen, dat deze mistoestanden tenslotte het communisme in de hand zouden werken. Deze kritiek leidde echter tot steeds grotere spanningen tussen kerk en staat.

Hierbij kwamen nog de restricties van het gouvernement op de gewone burgerlijke vrijheden zijn bemoeien met arbeidersbonden, blunders wat betreft de volkshuisvesting, gebrekkige onderwijswetgeving en het openlijk tolereren van ontucht.

Het land heeft inderdaad een zeer progressieve arbeidswetgeving, doch de toepassing ervan hing geheel af van de willekeur van het regiem en zijn machtige en rijke vrienden in handel en industrie. Hierbij komt de vreemde uitvoering van het zg. goedkope-huisvesting-program, welke grote ontevredenheid verwekte. Er zijn veel apartementshuizen gebouwd, bekend in Venezuela onder naam van „bloques". Doch alvorens deze „bloques" neer te zetten, werden eerst hele wijken met krotten gesloopt, zonder dat elders huizen beschikbaar waren gesteld voor de families, die men aldus verwijderde. Zij waren verplicht naar andere krotten-buurten te verhuizen met alle ellende daaraan verbonden. Verder was de „goedkope" volkshuisvesting allesbehalve goedkoop, zodat het grootste deel van het gewone volk er niet van kon profiteren. De woningen werden bovendien op basis van vriendjes-systeem verhuurd of verkocht.

Het onderwijs

Kortgeleden voelde de Aartsbisschop van Caracas zich verplicht het gouvernement het verwijt te maken, dat het volksonderwijs verwaarloosd werd. Het gebrek aan scholen wordt steeds groter, terwijl het Perez Jimenez-regiem op de begroting slechts een relatief zeer gering bedrag had uitgetrokken voor het oprichten van nieuwe scholen.

Ofschoon het gouvernement katholieke scholen gebouwd heeft en godsdienstonderricht toeliet op openbare scholen aan de kinderen, waarvan de ouders dit uitdrukkelijk vroegen, negeerde het in 1955 echter de petitie van katholieke zijde, waarin verzocht werd om het godsdienstonderricht verplichtend te stellen voor alle kinderen tenzij de ouders dit uitdrukkelijk niet voor hun kinderen zouden wensen. In 1956 maakte het gouvernement een schoolwet waarbij in het geheel geen rekening gehouden werd met de geestelijke waarden van het leven. Bovendien lokte de voorgeschreven sexuele voorlichting in de lagere klassen van de scholen een fel protest van de bisschoppen uit.

Immoraliteit

De Hiërarchie nam tevens stelling tegen het openlijk toestaan van pnografische lektuur en films, en het bevorderen van de prostitutie. Het gouvernement werd ten laste gelegd, dat gebouwen behorende aan de staat, werden gebruikt voor prostitutie en toestemming werd gegeven huizen van ontucht in de buurt van colleges te plaatsen.

Aanval op de Pers

Zoals bij alle diktaturen moest de vrije pers het ontgelden. Jesus Hernandes Chapellin, direkteur van het katholieke dagblad „La Religión", werd gearresteerd, omdat hij weigerde een verklaring van Pérez Jimenez te publiceren, waarin de leiders van de opstand van 1 januari veroordeeld werden. Manuel Aquirre, redakteur van het maandblad „Sic" en zijn mede-redakteur Victor Iriarte werden uitgezet vanwege hun kritiek op de politiek van het regiem. Beiden zijn Spanjaarden, doch wonen reeds lang in Venezuela. Emiro Echeto Laroche, hoofdredakteur van „La Esfera", Carlos Capriles van het blad „Elite" en Julio Ramos van „El Universal", die het Perez-Jimenez-bewind niet in alles hadden gelijk gegeven, begrepen, dat ze spoedig beschouwd zouden worden als een gevaar voor de verstoring van de openbare orde en dientengevolge gevaar liepen opgesloten te worden. Zij namen bijtijds de vlucht. Miguel Angel Capriles, eigenaar van verschillende bladen, zat reeds gevangen.

Dr Rafael Caldera, de grote leider van de Christelijke Democratische Partij, die goede kans maakte bij een eventuele eerlijke verkiezing het van Perez Jimenez te zullen winnen, kreeg, naar men zegt, de keuze zijn partij op te heffen of anders gevangen genomen te zullen worden. Hij ontsnapte hieraan door aan de Apostolische Nuntius Mgr Rafael Forni (welbekend op Curaçao) politiek asyl te vragen.

Dit alles en nog vele andere gebeurtenissen heeft het vrijheidslievende volk van Venezuela tenslotte niet langer kunnen verdragen. Het is er tegen in opstand gekomen. Wat het nieuwe regiem zal brengen, is nog niet duidelijk. Moge het de in het verleden gemaakte fouten herstellen en het Venezolaanse volk geestelijk en materieel gelukkig maken.

Vliegtuig hield wedloop met de dood

Wenen. — In Oostenrijk hebben een vliegtuig en een helicopter door een verblindende sneeuwstorm een „wedvlucht met de dood gehouden om eén kweker van gifslangen in Innsbruck, die door een cobra gebeten was, te redden.

De man, Helmuth Patsche, die slangen voor de farmaceutische industrie kweekt, werd in de linkerarm gebeten. Direct zonden dokters verzoeken om Zerum naar Wenen, waar een klein regeringsvliegtuig beschikbaar werd gesteld om ampullen naar Inssbruck over te brengen.

Terwijl het vliegtuigje, een Cassna 182, tegen een zware sneeuwstorm in, naar Innsbruck onderweg was, liet men uit Wenen voor alle zekerheid ook een hefschroefvliegtuig van de politie met was serum vertrekken. Voor het geval de Cessna verongelukken zou of niet in Innsbruck zou kunnen landen. In Innsbruck moesten de dokters in die tussentijd werkeloos toezien, hoe het gif zijn weg zocht in het lichaam van Patsche en de man langzaam verlamd raakte.

Gelukkig slaagde de Cessna er in ondanks het slechte weer in Innsbruck te landen. Het serum is direct naar het ziekenhuis gebracht en aan Patsche toegediend.

Later werd medegedeeld dat de patiënt buiten gevaar was.

Venezuela wordt gezuiverd

Jimenez vergaarde fortuin van 250 miljoen dollar!

Caracas (AFP/ANP). — De Venezolaanse regeringsjunta is begonnen met de reorganisatie van het bestuursapparaat voor het wegzuiveveren van medestanders van de verdreven president Perez Jimenez. Een en twintig nieuwe gouverneurs hebben inmiddels hun functie aanvaard. De nieuwe gouverneur van Maracaibo is echter al afgetreden naar aanleiding van incidenten, die zich dinsdag in deze stad hebben voorgedaan.

Op last van de regering zal er een onderzoek worden ingesteld naar de activiteit van de 17.000 vreemdelingen in Venezuela. Alleen zij die een duidelijk omschreven werkkring hebben, zullen mogen blijven.

Bij een onderzoek in de archieven van het bewind-Perez Jimenez is gebleken, dat de verdreven president verscheidene tientallen miljoenen dollars heeft verduisterd. Zo zou hij in de week voor de volksstemming" van december jl declaraties van omstreeks zeven miljoen dollar hebben ingediend voor maaltijden en andere onkosten. De weekeinden, die Perez op zijn buitenverblijf op het eiland orchila placht door te brengen, kostten de staat per maand ongeveer 300.000 dollar. Volgens geruchten zou de dictator een fortuin van 250 miljoen dollar hebben vergaard.

Pedro Estrada, het voormalige hoofd van de staatsveiligheidsdienst, zou veel geld hebben verdiend door de exploitatie van verdachte hotels en het organiseren van paardenrennen, waarbij het publiek werd bedrogen. Zijn plaatsvervanger zou zich hebben verrijkt door handelaars en caféhouders geld af te persen.

De leden van de patriottische junta hebben inmiddels hun steun betuigd aan het nieuwe bewind. Bij deze gelegenheid verklaarde de voorzitter van de regeringsjunta, Wolfgang Larrazábal, dat „alle industriële en handelsakkoorden nauwgezet zullen worden geëerbiedigd en dat de nieuwe regering de veiligheid van alle buitenlandse ondernemingen garandeert.

Onder de personen, die dinsdag zijn gearresteerd, bevindt zich een broer van de verdreven dictator, majoor Juan Perez Jimenez.

Naar aanleiding van de incidenten voor de gebouwen van verscheidene ambassades van Latijns-Amerikaanse landen in Caracas hebben de betrokken diplomaten stappen gedaan om spoedig uitreisvisa te krijgen voor de Venezolaanse politieke vluchtelingen, aan wie zij asiel hebben verleend. Dit betreft o.a. Francesco Perez Jimenez, een andere broer van de afgezette president, en zijn moeder.

ARUBA

Oranjevereniging wenst Prinses een goede reis

Oranjestad. — Het bestuur van de Arubaanse Oranjevereniging heeft gisteren het navolgende telegram verzonden aan H.K.H. Prinses Beatrix:

„Aan vooravond van Uw vertrek naar Antillen wensen wij U namens bevolking Aruba goede reis en behouden aankomst stop gehele bevolking verheugt zich op Uw aanstaand bezoek aan ons eiland."

Het telegram was ondertekend door dr J. R. Arends, voorzitter; Jos A. van der Schoot, secretaris en H. Kemming, penningmeester.

Venezolaanse officiersfamilie met vakantie op Aruba

Oranjestad. — Gistermiddag arriveerde de familie Thomas Peres Tenreido uit Caracas op Aruba. De heer Tenreido is in Caracas hoofd van de „Estranjeria" (Vreemdelingendienst) en komt hier, waar hij veel familie heeft van de zijde van zijn echtgenote, enkele dagen vakantie houden.

Waar velen meenden, dat er andere redenen voor deze reis waren, werd ons verzocht er nog eens op te wijzen, dat de heer Tenreido, die luitenant-kolonel in het Venezolaanse leger is, hier vertoeft met een speciale vergunning van de voorzitter van de Venezolaanse regeringsjunta.

Uit Arubaanse Politierapporten

Oranjestad. — Een matroos van het Amerikaanse opleidingsschip, dat in de haven van San Nicolas vertoefde, werd met een bloedend gezicht binnen gebracht in het medisch centrum van Lago. Hij vertelde daar door een huurauto-chauffeur te zijn geslagen.

Een andere opvarende van hetzelfde schip deed aangifte van diefstal uit zijn portefeuille. De heren schijnen wel dapper feest te hebben gevierd.

Een dame van Sividivi deed aangifte van het verliezen van twee stukjes van de Landsloterij.

En de heer George Godet van Brazil deed aangifte van vermissing van een kostbaar Girard Perregaux-horloge, wat geld en een sigaretten-aansteker.

BASKETBALL COMPETITIE VOORTGEZET

Oranjstad. — Gisteravond werd in het stadion van RCA de competitie voortgezet tussen de basketballteams, waarbij verschillende nieuwe teams debuteerden.

In de B-klasse speelden Caribe en Don Bosco, waarbij Caribe won met 29-11. Het was een gezellige, sportieve wedstrijd, waarbij de topscorers waren: Voor Caribe de heer A. Oduber en R. Ponson elk met zes punten.

Bij Don Bosco scoord F. Kelly zes maal.

In de A-klasse versloeg Spes Patrae het team van N.W.I. Stars met 40-25.

Bij Spes scoorde W. D'Arnault 25 punten. Bij de Stars was Brooks de star met 11 punten. Scheidsrechters waren bij beide wedstrijden de heren Herman Figerio, en Betty Ecury. Score- en timekeeper was Frank Estrada.

RUSSEN hebben aandacht voor Den Helder

Ned. regering verzoekt drie leden van Russ. ambassade het land te verlaten

Den Haag. — Volgens berichten uit de Hofstad heeft de Nederlandse regering drie leden van de Russische ambassade verzocht het land te verlaten, omdat zij getracht zouden hebben lagere officieren van het Nederlandse leger tot onthullingen over het Nederlandse defensie-apparaat over te halen.

Volgens de "Telegraaf" is de regering, die de Russen reeds maanden in het oog hield, tot de ontdekking gekomen, dat zij "regelmatig officieren van lagere rang inviteerden op partijtjes en bijeenkomsten om gegevens over de Nederlandse verdediging los te krijgen.

Volgens dit dagblad concentreerden de Russen hun aandacht voornamelijk op de marinebasis Den Helder.

De Russische spionage-activiteiten in Nederland zijn uitgegroeid tot dermate proporties,, aldus de "Telegraaf", dat de Nederlandse regering voor een ogenblik overwogen had de gehele militaire staf van de Russische ambassade in Den Haag het land uit te wijzen.

Thans is echter besloten de drie attaché's als ongewenst in Nederland te verklaren waarna de Russen het land hebben verlaten. Het zijn: kolonel L. I. Tchernov, militair luchtmacht attaché, Lt. comm. V. S. Zenin, marine attaché en G.N. Soechatsjow, een tolk.

AGENDA ARUBA

Woensdag 29 jan. 1958
Kantoor Amigoe di Curaçao Torricellistraat 16 tel: 1233

BIOSCOPEN:

De Veer
„Magic Fire" met Yvonne de Carlo en Carlos Thompson om 8.30 u.

Rialto
„Camino de Guanajuato" met Jose Alfredo Jimenez en Lola Flores om 8.00 uur.

Principal,
„Phfft." met Judy Holliday en Jack Lemmon. om 8.00 uur.

Aurora:
„Neptune's daughter" met Red Skelton en Esther Williams om 8.00 uur.

Savaneta:
„Cult of the Cobra" met Faith Domergue en Richard Long. om 8.00 uur.

RADIO KELKBOOM: 209 meter
Vandaag: 6.00 Muziekprogr, 6.15 Cumpl. Feliz 6.15 muziek 7.00 Nieuws (P), 7.15 Muziek. 7.45 Nieuws (N.), 8.00 Muziek 8.15 Un angel sin corazon, 8.30 Muziek, 8.45 „Smakelijk eten" 9.10 Hersengymnastiek.
Donderdagochtend: 11.30 Conjunto Casino, 12 uur lunchmuziek, 12.25 Nieuws (Ned.) 12.45 muziek, 12.55 Nieuws (Eng.) 1 — 1.30 muziek.

Nachtdiensten Botica's
Botica San Lucas. tel. 5119
Botica del Pueblo, tel. 1253

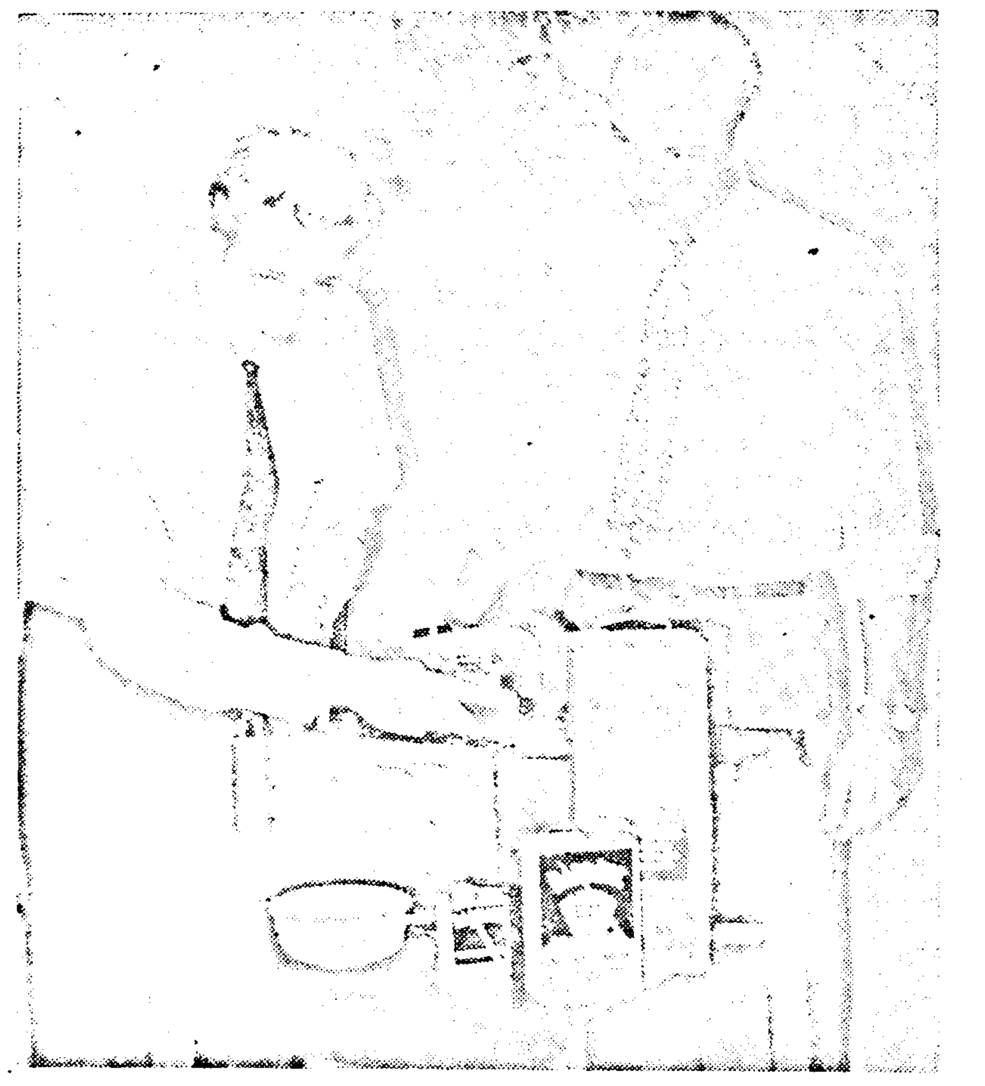
LUCHTPOSTSLUITINGEN:
Nederlandse Antillen.
Curaçao, dagelijks, behalve Zo 16.00 bovendien Ma, Woe, Vrij. 9 uur en Za 13.45.
Bonaire: Ma, Woe, Vrij 16.00, bovendien Woe 9.00 uur.
St. Maarten. Saba en St. Eustatius: Woe 16 uur en Vrij. „ ken tius: Woe en Vrij. 16.00 uur.
Nederland (en andere Europese landen) Woe. 9 uur, Do, Vrij. en Za. 16.00 uur.
Suriname: Ma. 16.00, Do. 15.30 uur.

Overige Antillen:
Antiqua: St. Kitts Vrij. 16.00 uur
Cuba, Dominicaanse Republiek en Haiti Di. Do. 10 uur, en Za. 15.30.
Guadeloupe en Martique: Ma. 15.30 en Vrij. 9 uur.
Jamaica: Ma. 9.00, Di. 10.00, Woe. 8.30 uur, Do. 10.00 Vr. 9.00 Za., 10.00 uur.
Trinidad: Ma. 16.00 Do. 15.30 uur.

Guyana's
Brits Guyana (Georgetown) Ma 16.00, Do. 15.30 uur
Frans Guyaya Ma: 14.00 uur, Vrij. 9.00 uur.
Virgin Islands: Ma. 15.30 en Vrij. 9.00 uur.
Venezuela Caracas: Ma. 15.30, Di. 15.00, Woe 16.00, Do. 15.00, Vrij. 15.30, Za. 15.30 uur.
Maracaibo: Di. en Do. 15.00, en Za. 16.00 uur.
Colombia: Ma. en Di. 15.30 en Vrij. 15.30 uur.
Argentinië, Bolivia, Brazilië, Chili, Ecuador, Uruguay, Paraguay en Peru: Ma 14.00, Di. 15.30, Vrij. 9.00 uur.

Midden Amerika:
Canal Zone, Panama Costa Rica, Guatemala, Ma, Di en Vrij. 15.30
El Salvador. Honduras., Bri. Honduras. Nicaragua: Ma. 15.30 Di. 15.30, Vrij 9.00 uur.

Noord Amerika:
Canda: Ma. 9.00, D. 10.00, Woe 8.30, Do. 10.00, Vrij. 9.00 en Za. 16.00.
Mexico: Ma. 15.30, Di 10.00, Woe 8.30. Do. 10.00, Vrij. 15.30, Za. 10.00 uur.
Ver. Staten: Miami: Ma. 9.00 Di. 10.00, Woe 8.30, Do. 16.00, Vrij. 9.00 Za. 9.00 en 16.00
New York: Ma. Woe, Do. en Za. 16.00 uur. Di. 10.00, Vrij. 9.00

Trots geven hier de heren W. de Waal en P. Kemper een uitleg over de zeer economische werking van Bardahl, een nieuw soort olie, die niet schadelijk is voor het metaal en de slijtage bijna nihil maakt.

Bardahl-olie voor meer effect in uw motor

Willemstad. — Gisteravond demonstreerden de importeurs van de Bardahl motorolie, de heren W. de Waal en P. Kemper, hun nieuwe produkt aan de pers. Deze Bardahl olie is reeds voor de oorlog door de Amerikaan Bardahl gemaakt, maar hij kreeg toen niet de kans om zijn produkt met succes op de markt te brengen. Pas in de oorlog kwam hij tot ontplooiing en weldra werd Bardahl op alle oorlogsvoertuigen gebruikt.

Bardahl is een olie, die gemengd moet worden met de gewone motorolie. Het kleine beetje Bardahl, dat toegevoegd moet worden, is 10% van wat er in de carter gaat. Bardahl zorgt er voor, dat men een zeer goede smeerfilm krijgt, waardoor de wrijving veel minder wordt. Het bewijs hiervan werd gisteravond geleverd door een proef met een motortje. Men laat een stalen wieltje draaien tegen een cylinder met een druk van 50 kg., het kontakt wordt hierbij met een goede motorolie gesmeerd. Hierna doet men dezelfde proef, maar dan met 10% Bardahl. De slijtage bij het kontaktpunt is nu veel minder dan de eerste keer.

Bardahl olie kan voor alle soorten machines worden gebruikt, tot aan typewriters en grote hijskranen toe. Het is verkrijgbaar in grote drums en kleine tubes. Wij wensen de heren Kemper en De Waal veel succes met dit produkt, dat in Nederland bij grote fabrieken en maatschappijen veel wordt gebruikt.

PERON heeft verrassingen in petto!

Bogota. — Perón heeft in een interview met een vertegenwoordiger van het Colombiaanse blad „El Tiempo" verklaard, dat hij voornemens was Venezuela te verlaten, maar dat de vertrekdatum nog niet was vastgesteld.

Hij zei dat hij zich misschien naar Europa zal begeven om uit te rusten van zijn lange strijd, maar hij gaf te verstaan dat hij tussentijds voor kort verblijf in Saint-Dominguo zou kunnen gaan. Op een vraag naar de toekomst van het „Peronisme" zei hij, dat het absoluut onjuist is dat het Peronisme op weg is te verdwijnen. Ik geloof dat wij in de zeer nabije toekomst de wereld een grote verrassing zullen bereiden. [illegible]

Perth. — Deskundigen zijn het er over eens, dat de genetische schade die veroorzaakt kan zijn door de radio-activiteit der tot op heden gehouden kernproeven veel minder is dan de door een gewoon lichtgevend horloge veroorzaakte schade. Dit heeft prof. Titterton van de nationale universiteit van Canberra in Perth verklaard.

LUCKY MASTERS IN TOUR

Een PLOEG met aardige spelers voor de toekomst

Willemstad. — Maandagavond vond er op de baan van Asiento een vriendschappelijke volleyballwedstrijd plaats tussen de ploegen van Asiento en Lucky Masters (L.M.). Deze laatste ploeg heeft kortgeleden zijn intrede gedaan in de volleybalbond en dit was haar eerste wedstrijd in de bond.

Alhoewel de wedstrijd niet op zeer hoog peil stond en meer als training was bedoeld, hebben beide zestallen een aardige wedstrijd te zien gegeven waarbij vooral in de eerste set de mensen van Asiento de jongere spelers van L.M. hebben onderschat, want L.M. won deze set met de score van 15—1. In de tweede set pakte Asiento beter aan maar de volleyballers van L.M., die de smaak te pakken hadden, wilden niet voor de aanvallen van Asiento zwichten en wonnen ook deze set met 15—9. Ook de derde set werd door L.M. gewonnen met de score van 15—11, maar het heeft heel wat moeite gekost voordat het zestal van L.M. het vijftiende punt kon scoren. Het was zelfs verschillende malen gelijk. Maar tenslotte moesten de Asiento-mensen de overwinning laten aan L.M.

Na deze wedstrijd werden er nog enkele sets voor training gespeeld en Asiento nam revanche voor de 15-1 van de eerste set door de Lucky Masters nu met 15-5 unlucky te maken.

Het was een nuttige trainingsavond waarbij L.M. toonde een gevaarlijke ploeg te worden in de toekomst.

FLORES WEDEROM BILJARTKAMPIOEN

Magistrale biljart van FLORES en FULLINCK

Willemstad. — De biljartwedstrijden om de persoonlijke kampioenschappen uitgeschreven door de Cur. biljartbond zijn de afgelopen week geëindigd met als kampioen A. Flores die zijn titel op buitengewone magistrale wijze heeft verdedigd tegen de zeer goed spelende Fullinck. Een groot publiek was bij deze wedstrijd tussen Fullinck en A. Flores aanwezig en genoot van hoogstaand biljart.

Beide spelers waren in prima vorm en Fullinck had dit voordeel dat hij reeds bij een remise de titel in de wacht kon slepen hetgeen Flores natuurlijk alles op alles deed zetten om te winnen. De partij had een sensationeel verloop doordat Flores met een serie van 102 car. de partij won en dank zij deze hoogste serie een beter gemiddelde behaalde dan Fullinck en wel met 1/10 verschil hoger kwam te staan. Fullinck had immers geen enkele partij verloren terwijl Flores wel. Het algemeen gemiddelde van Fullinck was 6.993 en had de hoogste caramboles van 85, terwijl dit bij Flores op bij einde kwam op 102 caramboles en dit hoogste serie de doorslag gaf.

Voorwaar een prestatie van Angel Flores die uiterst kalm en beheerst speelde in deze mooie strijd. Hierdoor heeft hij weer beslag gelegd op de titel voor een jaar en ook de „Amigoe" complimenteert hem met dit prachtig resultaat.

Sijlbing van JPF heeft zijn uiterste best gedaan tegen Fullinck maar moest het onderspit delven tegen deze ook in topvorm verkerende speler. Ook de bond mag terugzien op een groot succes met haar organiseren van deze kampioenschappen en zij heeft ongetwijfeld deze sport op het groene laken nieuw leven ingeblazen alsook haar een grotere bekendheid gegeven. Een woord van lof aan het bestuur en de technische commissie onder de dynamische leiding van de hr. Scheb komt haar zeker toe.

Brokopondo - overeenkomst getekend

Paramaribo. — Maandag is de Brokopondo-overeenkomst getekend, namens de Surinaams regering door alle ministers. De gouverneur tekende als voorzitter van de ministerraad. Namens de SURALCO tekende de heer Lichtfield, president van de SURALCO, tevens vice-president van de ALCOA. Na de ondertekening hielden de gouverneur, premier Ferrier en de heer Lichtfield toespraken.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1958/3.

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van een Buitengewone Algemene Ledenvergadering op

Vrijdag, 31 januari 1958

om 20.00 uur in het Clubgebouw van „DE CURACAOSCHE VOETBAL BOND" Amsterdam nr 1.

AGENDA:

1. Opening;
2. Voorstellen tot wijziging van Statuten;
3. Sluiting.

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het H.R. (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Uw tegenwoordigheid wordt ten zeerste op prijs gesteld.

DEMONSTRATIE T.G.V. HET BEZOEK VAN H.K.H. PRINSES BEATRIX IN HET RIFSTADION OP 6 FEBRUARI 1958 VAN 20.30 — 22.30 UUR:

Van het Werkcomité voorbereiding bezoek H.K.H. Prinses Beatrix ontvingen wij het verzoek alle bij onze Bond aangesloten verenigingen uit te nodigen een deputatie van tenminste 3 en ten hoogste 5 personen naar bovengenoemde demonstratie af te vaardigen.

Opdat deze betoging een waarlijk succes zal kunnen worden, is het noodzakelijk, dat tenminste EENMAAL geoefend wordt.

U wordt verzocht tenminste 1 persoon aan te wijzen om op deze oefenavond aanwezig te zijn. De datum van deze oefenavond zal nader worden bekend gemaakt.

Wij vertrouwen, dat alle aangesloten verenigingen aan deze grootse manifestatie zullen deelnemen.

CURACAO WISSEL TROFEE:

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Woensdag,	29 januari	1958 om 8 uur	Jong Holland — Riverside	(A)
Zondag,	9 februari	1958 om 4 uur	Jong Colombia — Centro Dom.	(B)
Woensdag,	12 februari	1958 om 8 uur	S.U.B.T. — Jong Curaçao	(C)
vrijdag,	14 februari	1958 om 8 uur	Sithoc — Vesta	(D)
Zondag,	16 februari	1958 om 4 uur	Winnaar A — Winnaar B	(E)
Woensdag,	19 februari	1958 om 8 uur	Verliezer A — Verliezer B	(G)
Vrijdag,	21 februari	1958 om 8 uur	Winnaar C — Winnaar D	(F)
Zondag,	23 februari	1958 om 4 uur	Verliezer C — Verliezer D	(H)
Woensdag,	5 maart	1958 om 8 uur	Winnaar E — Winnaar F	(I)
Vrijdag,	7 maart	1958 om 8 uur	Winnaar G — Verliezer F	(J)
Woensdag,	12 maart	1958 om 8 uur	Winnaar H — Verliezer E	(K)
Vrijdag,	14 maart	1958 om 8 uur	Winnaar J — Winnaar K	(L)
Zondag,	16 maart	1958 om 4 uur	Winnaar L — Verliezer I	(M)
Zondag,	23 maart	1958 om 4 uur	Winnaar I — Winnaar M	(finale)

Wedstrijdreglement:

Dit wisseltrofee wordt elk jaar verspeeld in de periode onmiddellijk voorafgaand aan het nieuwe seizoen.

Het trofee wordt eigendom van de vereniging, die dit driemaal achtereenvolgens of wel vijfmaal in totaal wint.

De winnaar en de andere vereniging, die in de finale uitkomen, ontvangen elk een prijs.

Duur der wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijkspel wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de wedstrijd nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen. Blijft de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij gelijkspel in de finale wordt de wedstrijd overgespeeld op een andere datum. Eindigt ook deze wedstrijd met gelijke stand, dan wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de stand nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen en indien nog geen verandering in de stand is gekomen, beslist het lot.

Het gebruik van wedstrijd- en ruilformulieren is VERPLICHTEND op straffe van ƒ 1,— boete voor het onjuist of onvolledig invullen en het niet tijdig indienen (24 uur na de wedstrijd) van de betreffende formulieren.

Spelers, die door de scheidsrechter het verder medespelen tijdens een der wedstrijden worden ontzegd, worden automatisch geacht voorlopig te zijn geschorst.

Indien een wedstrijd door schuld van een vereniging wordt gestaakt, dan verbeurt deze vereniging ƒ 10,— boete en verder het haar toekomend aandeel in de recettes van deze seriewedstrijden. Zij wordt geacht onmiddellijk te zijn uitgeschakeld en mag verder niet aan deze wedstrijden deelnemen (ook niet in de verliezersronde) onverminderd DE BEVOEGDHEID VAN HET BONDSBESTUUR OM TERZAKE HET SCHADEN VAN DE BELANGEN VAN DE C.V.B. VERDERE MAATREGELEN ZOALS SCHORSING, ENZ., TOE TE PASSEN TEGEN DE BETROKKEN VERENIGING.

Teneinde deze wedstrijden een vlot en gunstig verloop te doen hebben, wordt de medewerking ingeroepen van alle aangesloten verenigingen. De heren bestuursleden van de deelnemende verenigingen worden verzocht hun spelers op het hart te drukken het uiterste te betrachten tot het doen welslagen van dit toernooi.

De belangen van het publiek, dat door het bijwonen van de wedstrijden het beoefenen van de voetbalsport op ons eiland mogelijk maakt, mogen nimmer uit het oog worden verloren. Ergerlijke uitingen van wangedrag, zoals in het verleden hebben plaats gevonden, waardoor de wedstrijden moesten worden gestaakt, tengevolge waarvan ons voetbal veel van zijn populariteit heeft moeten inboeten, mogen niet meer voorkomen.

ONWELVOEGLIJKE BEJEGENINGEN VAN SCHEIDSRECHTERS MET WOORD OF DAAD zullen streng worden gestraft, terwijl verenigingen, die middels leidelijk verzet trachten op te komen voor de overtreders, waardoor staking van een wedstrijd kan worden veroorzaakt, de kans lopen te worden geschorst.

In het belang van de voetbalsport in het algemeen en de deelnemende verenigingen in het bijzonder wordt men verzocht ALLES IN HET WERK TE STELLEN, TENEINDE EEN SUCCESVOL VERLOOP VAN ONS TOERNOOI TE VERZEKEREN.

De medewerking van de heren Scheidsrechters wordt hierbij ook ingeroepen, terwijl hen wordt verzocht bij de leiding van deze wedstrijden door hun kundig en taktisch optreden de wedstrijden tot een goed verloop ten einde te brengen.

OVERSCHRIJVINGEN:

S.U.B.T.: Edward Hubert Maccow, ex-lid Scherpenheuvel; E. de Bies ex lid Union Fleur de Marie.

CENTRO DOMINGUITO: Freddy Eisden, ex-lid S.V. San Lorenzo; Harold Wanga, ex-lid S.V. Riverside; Elvio Santiroma, ex-lid S.V. San Lorenzo.

JONG HOLLAND: Victor Polinet, ex-lid R.K.S.V. Sithoc.

C.V.B.-TOTALISATOR:

Het ligt in de bedoeling om as. zondag 2 februari een aanvang te maken met de C.V.B.-totalisator. De voorwaarden tot deelname zijn hieronder afgedrukt.

TER VOORKOMING VAN MISVERSTAND WORDT HIERBIJ UITDRUKKELIJK GEWAARSCHUWD, DAT DEELNAME AAN DEZE VOETBAL-TOTALISATOR NIET IS TOEGESTAAN AAN PERSONEN BENEDEN DE ACHTTIENJARIGE LEEFTIJD. DEELNEMERS WORDEN DAN OOK VERZOCHT OP VERZOEK VAN DIEGENE, DIE HET FORMULIER IN ONTVANGST NEEMT EN AFSTEMPELT, TE WILLEN BEWIJZEN, DAT ZIJ VOORMELDE LEEFTIJD REEDS HEBBEN BEREIKT. WEIGERT MEN AAN HET VERZOEK TE VOLDOEN, OF WORDT HET BEWIJS NIET VOLDOENDE, ZULKS UITSLUITEND TER BEOORDELING VAN HET C.V.B.-BESTUUR, DAN WORDT MEN VAN DEELNAME UITGESLOTEN.

De C.V.B.-totalisator beoogt, naast het verhogen van de animo voor de voetbalsport, ook het verkrijgen van inkomsten voor de C.V.B. en bij de C.V.B. aangesloten scheidsrechtersbond en verenigngen, om de nodige kosten gepaard aan de beoefening en bevordering van de voetbalsport te helpen bestrijden.

Deelneming aan deze totalisator staat uitsluitend open voor leden van bij de C.V.B. aangesloten verenigingen.

De formulieren zijn verkrijgbaar op het C.V.B.-kantoor (Amsterdam nr 1).

Men vulle achter de desbetreffende wedstrijd de uitslag in en levert het ingevulde formulier in op het kantoor van de C.V.B. (Amsterdam nr 1), waar het formulier zal worden afgestempeld. Voor de afstempeling betaalt men ƒ 1.—, terwijl het formulier ƒ 0,10 per stuk kost.

Het afgestempeld formulier (steeds in drievoud) wordt voor wat het origineel betreft in de daarvoor bestemde afgesloten bus gedeponeerd, terwijl de deelnemer en de C.V.B.-administratie elk één copie behoudt. Verzoeke het biljet van naam en adres te voorzien.

Deelneming aan deze totalisator is mogelijk, voor wat betreft een wedstrijd die des avonds bij kunstlicht wordt gespeeld tot 18.00 uur, terwijl bij wedstrijden, die des zondags in de namiddag worden gespeeld, deelneming mogelijk is tot 15.00 uur op de dag van de wedstrijd. Op de aangegeven tijdstippen wordt de bus afgesloten en de sleutel overhandigd aan de personen, die daartoe zullen worden aangewezen.

Telkens bij aanvang van een wedstrijd zal het aantal deelnemers op het score-bord op het voetbalveld worden bekend gemaakt.

De baten uit hoofde van deelneming aan deze totalisator zullen per wedstrijd als volgt worden verdeeld:

- 25% voor de C.V.B. voor administratiekosten;
- 5% voor de Cur. Bond van Voetbalscheidsrechters;
- 55% te verdelen onder de personen, die de uitslag goed raden;
- 10% voor de gezamenlijke A-klassers (aangesloten bij de C.V.B.);
- 5% voor de overige bij de C.V.B aangesloten verenigingen, die aan de C.V.B.-competities deelnemen.

Zijn er bij een bepaalde wedstrijd geen personen, die de juiste uitslag raden, dan wordt deze 55% gereserveerd en gevoegd bij het aandeel van de eerstvolgende wedstrijd.

Wordt een wedstrijd vroegtijdig gestaakt, dan worden tegen inneming van de desbetreffende formulieren de kosten van bijdrage terugbetaald.

HET BESTUUR